

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2021. július 1., csütörtök

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Budapest Diákváros megvalósításáról szóló 2021. évi LXXX. törvényhez	1102
Végső előterjesztői indokolás a Fudan Hungary Egyetemért Alapítványról, a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány részére történő vagyonjuttatásról szóló 2021. évi LXXXI. törvényhez	1104
Végső előterjesztői indokolás a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló 2021. évi LXXXII. törvényhez	1106
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek a szakképzéssel és a felnőttképzéssel összefüggő módosításáról szóló 2021. évi LXXXIII. törvényhez	1107
Végső előterjesztői indokolás az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról, valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló 2021. évi LXXXIV. törvényhez	1115
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete létrehozásával összefüggő módosításáról szóló 2021. évi LXXXV. törvényhez	1124
Végső előterjesztői indokolás az egyes otthonteremtési állami feladatok karitatív szervezet általi átvállalásáról szóló 2021. évi LXXXVI. törvényhez	1127
Végső előterjesztői indokolás a játékosügynöki tevékenység szabályozásával összefüggésben a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló 2021. évi LXXXVII. törvényhez	1128
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény módosításáról szóló 2021. évi LXXXVIII. törvényhez	1130
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország 2022. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2021. évi LXXXIX. törvényhez	1131

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az Országos Meteorológiai Szolgálatról és a meteorológiai tevékenységről szóló 353/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez	1139
Végső előterjesztői indokolás az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló 23/1991. (II. 9.) Korm. rendelet módosításáról szóló 357/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez	1140
Végső előterjesztői indokolás a Hortobágyi Deportálások Emlékhelye beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 359/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez	1140
Végső előterjesztői indokolás a Recski Nemzeti Emlékpark fejlesztését célzó beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 360/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez	1141

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Budapest Diákváros megvalósításáról szóló 2021. évi LXXX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat a Budapest Diákváros kiemelten közérdekű beruházás (a továbbiakban: Beruházás) megvalósításával, valamint a Budapest Diákváros keretében megvalósuló építési tevékenységgel összefüggő különös szabályokat állapít meg, továbbá kijelöli a Beruházással érintett állami tulajdonban lévő ingatlanok tekintetében – a Budapesti Diákváros megvalósításával összefüggő intézkedésekről szóló 1226/2021. (V. 4.) Korm. határozatra tekintettel – tulajdonosi joggyakorlónak az állam 100%-os tulajdonában álló gazdasági társaságot (a továbbiakban: Társaság). A Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Budapesti törvény) módosítása lehetővé teszi, hogy az elmúlt évtizedekben elhanyagolt, jelenleg leromlott állapotú, egykor a fővárosi sportélet fontos helyszínét jelentő csepeli sportcélú területek megújulhassanak, ennek keretében a kor elvárásának megfelelő, de egyben természetközeli sport és rekreációs célú fejlesztés programok valósulhassanak meg. Az érintett sportinfrastruktúra fejlesztési program egyaránt hozzájárul a hazai versenyport fejlődéséhez és a csepeliek életminőségének javításához azzal, hogy visszakapják és birtokba vehetik azokat a sportcélú területeket, amelyektől hosszú évekre megfosztották őket. A fejlesztések illeszkednek a Csepel szigetet érintő átfogó fejlesztési programokhoz, így együttesen tudnak érdemi változást és minőségi változást eredményezni a városrészben. Fentiek mellett a törvényjavaslat rendelkezik a Budapesti törvénynek a Budapest Diákváros beruházásra vonatkozó rendelkezései hatályon kívül helyezéséről.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

Rögzíti, hogy a Beruházás a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: 2006. évi LIII. törvény) szerinti kiemelten közérdekű beruházásnak minősül, azzal, hogy a 2006. évi LIII. törvényben foglalt, kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó sajátos szabályokat a törvényjavaslatban és a Kormány által kiadott rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A Beruházás helyszínét, illetve szükség szerint közvetlen környezetét jelentő ingatlanok körét a Kormány rendeletben jelöli ki. Tekintettel arra, hogy a Beruházás kiemelten közérdekű célból történik, a törvényjavaslat egyúttal kimondja, hogy a törvény erejénél fogva a Beruházás megvalósításának ideje alatt építési, telekalakítási és változtatási tilalom nem alkalmazható. A tilalom alkalmazásának kizárása azért szükséges, mert a közfeladat ellátása sürgős, és az új vagy átfogóan módosuló helyi építési szabályzat elfogadásáig nem lehet várni. A javasolt törvényi szabályozás alapján a közérdekű beruházás fizikailag elkülönülő projektelemei az egységes szabályozási elvek mentén, de egyben a Beruházás jellegéhez és a helyszínnek sajátosságaihoz igazodóan, hatékonyan valósulhatnak meg, ezen szabályozás hiányában viszont az egymással összekapcsolódó építési beruházások ellehetetlenülésével kellene számolni. A szabályozás az érintett önkormányzatot nem érinti hátrányosan, mivel az adott tilalmak korlátozása olyan közérdekű célú Beruházás javára kerül kimondásra, amely Beruházás megvalósítása végső soron az érintett önkormányzat, illetőleg az ott tartózkodók javára is történik.

A 2. §-hoz

Kijelöli a Beruházással érintett állami tulajdonban lévő ingatlanok tekintetében – az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 3. § (1) bekezdésére tekintettel – az állami vagyon felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét gyakorló tulajdonosi joggyakorlóként a Társaságot.

A 3. §-hoz

Kijelöli a 2. §-ban megnevezett Társaságban az államot megillető társasági részesedés felett a tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét gyakorló minisztert és meghatározza a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXII. törvény 4. § (2) bekezdésére tekintettel a Társaságnál működő felügyelőbizottság tagjainak számát.

A 4. §-hoz

Rendelkezik arról, hogy az építető minden esetben az állam nevében és javára jár el és így a létrehozott vagyon az állam tulajdonába kerül. Kijelöli továbbá az állami vagyon felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét gyakorló tulajdonosi joggyakorlónak a Társaságot a Beruházás során megvalósuló új vagyonelemek tekintetében is.

Az 5. §-hoz

Kijelöli a Társaságot a Beruházás tekintetében a korábbi építető BFK Budapest Fejlesztési Központ Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaságnak (a továbbiakban: korábbi építető) az előkészítő építetői feladatkörében a jogutódjának és rendelkezik arról, hogy a korábbi építető által a Beruházás előkészítése és megvalósítása során már megkötött szerződések, illetőleg már meglévő hatósági engedélyek tekintetében a Társaság belép a korábbi építető helyébe, illetőleg megszerzi a tervekre vonatkozó felhasználási jogot, annak érdekében, hogy azokat fel tudja használni a Beruházás megvalósítása során.

A 6. §-hoz

Meghatározza a Társaság, mint törvényben kijelölt építető feladatait azzal, hogy a Társaság ellátja az állami magasépítési beruházások megvalósításáról szóló 2018. évi CXXXVIII. törvény 5. § (3) bekezdésben, valamint (5) bekezdés a)–h) és k) pontjaiban meghatározott feladatokat is.

A 7. §-hoz

Rendelkezik a Beruházással összefüggésben az általánostól eltérő, különös eljárási szabályokról a közműfejlesztések, valamint a telekalakítási eljárások tekintetében.

A 8. §-hoz

Rendelkezik arról, hogy az állam tulajdonába kerülő ingatlanok tekintetében az államot megillető jogok és kötelezettségek összességének gyakorlására a Társaság jogosult és sajátos területszerzési szabályt állapít meg a közérdekű Beruházás megvalósítása céljából.

A 9. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezést állapít meg a Kormány részére.

A 10. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 11. §-hoz

Átmeneti rendelkezést állapít meg a már hatályban lévő eljárások tekintetében.

A 12–15. §-hoz

A Budapest törvény egyes módosításairól rendelkezik. A törvénytervezet rendelkezik a Csepel Sport Club egykori sportinfrastruktúrájára épülő fejlesztési programnak a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény szerinti kiemelten közérdekű beruházással minősítéséről. Ennek keretében meghatározásra kerülnek a fejlesztési programmal érintett ingatlanok, azzal, hogy ezen ingatlanok tekintetében településrendezési feladatok megvalósítása, végrehajtása érdekében építési, telekalakítási és változtatási tilalom nem alkalmazható. A kiemelten közérdekű beruházás megvalósításával összefüggő egyéb rendelkezéseket, így a beépítési szabályokat a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény felhatalmazó rendelkezései szerinti végrehajtási rendeletek fogják megállapítani. A közérdekű beruházás így egységes szabályozási elvek szerint, koordináltan valósulhat meg, amely a településrendezési eszközökben alkalmazható esetleges tilalmak korlátozását is igényli, annak érdekében, hogy az érintett terület Csepel és a csepeliek érdekében megújulhasson, a sportcélú és rekreációs rendeltetés érvényesülhessen.

Végző előterjesztői indokolás**a Fudan Hungary Egyetemért Alapítványról, a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány részére történő vagyonjuttatásról szóló 2021. évi LXXXI. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A kimagasló színvonalú oktatási és kutatási kapacitással rendelkező Fudan Egyetem 2020-ban az egyik meghatározó nemzetközi egyetemi rangsor 34. helyén állt. A világ élvonalába tartozó intézmény több mint 4500 oktatója több mint 30 ezer hallgatót tanít. A Fudan több észak-amerikai és nyugat-európai egyetemmel áll oktatási-kutatási intézményi együttműködésben.

A létrejövő egyetem erősíti a hazai felsőoktatás versenyképességét, számos munkahelyteremtő nagyvállalatot vonzhat Magyarországra. K+F központok kialakítását alapozhatja meg, amelyek további jelentős fejlesztési beruházásokat ösztönözve érdemben élénkíthetik a gazdaságot. A magyar és nemzetközi hallgatók a világ egyik vezető egyetemének képzéseit érhetik el Budapesten. A Fudan első külföldi kampusza és a Diákváros projekt a jelenleg zömmel rozsdávozzeti területekből álló városrészt élhetővé és vonzóbbá teszik.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.), valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) szerint állami vagyon tulajdonjogát átruházni csak törvényben meghatározott feltételekkel és esetekben, főszabály szerint csak törvény rendelkezése alapján lehet.

A Kormány a Fudan Hungary Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) működési és fenntartási modelljéről hozott döntésében rendelkezett egyrészt az Egyetem fenntartójaként létrehozásra kerülő Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány (a továbbiakban: Alapítvány) alapításával kapcsolatos feladatokról, másrészt az alapításhoz és működéshez szükséges állami vagyon biztosításával kapcsolatos feladatokról.

Az Nvtv. és Vtv. rendelkezéseire figyelemmel a vagyonjuttatásra e törvény rendelkezéseivel kerül sor.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (1a) bekezdése szerint a Kormány kizárólag külön törvény rendelkezése szerint jogosult alapítvány létrehozására. Jelen rendelkezés alapján az Országgyűlés felhatalmazást ad a Kormány számára a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány a közérdekű vagyonkezelő alapítvány formájában történő létrehozására.

A 2. §-hoz

Jelen rendelkezés meghatározza azon céltevékenységeket, melyek ellátása céljából az Alapítvány létrehozására az Országgyűlés felhatalmazást ad a Kormány számára.

A 3. §-hoz

Az Alapítvány a felsőoktatási intézmény fenntartói jogát a 3. §-ban foglaltak szerint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben meghatározott eljárásban a Kormány rendelkezése, engedélye folytán, az engedély hatályosulásával egyidejűleg szerzi meg.

A 4. §-hoz

Az Alapítvány számára biztosított vagyonnövelés nem minősül külön törvény szerinti támogatásnak, s mivel közérdekű tevékenységének megvalósítását szolgáló gazdasági tevékenységet végez, azzal szabadon gazdálkodhat.

Az 5. §-hoz

A törvény céljának megvalósítása érdekében szükséges az Alapítvány részére történő vagyonjuttatás. E szakasz szerint az Alapítvány tulajdonába kerülnek ingatlan vagyonelemek ingyenesen, nyilvántartási értéken történő átvezetéssel. A szakasz meghatározza az Alapítvány számára elérhető további forrásszerzési képességeit, lehetőségeit.

A 6. §-hoz

Az Alapítvány számára a feladatellátását szolgáló ingatlanok ingyenesen átadásra kerülnek.

A 7. §-hoz

Garanciális szabály, a legfőbb népképviselőket ellátó Országgyűlés beruházással kapcsolatos megfelelő tájékoztatása érdekében.

A 8. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 9. §-hoz

Sarkalatosági záradék. Az Nvtv. sarkalatos rendelkezéseitől eltérő rendelkezések az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése szerint sarkalatosnak minősülnek.

A nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarkalatos törvény határozza meg, ezért a törvényjavaslatban megjelölt vagyonjuttatásról szóló bekezdések is ennek hatálya alá tartoznak.

Az állam kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységének körét, valamint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon elidegenítésének korlátait és feltételeit a fenti célokra tekintettel sarkalatos törvény határozza meg.

**Végső előterjesztői indokolás
a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló
2021. évi LXXXII. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény (a továbbiakban: Are. tv.) módosítása annak érdekében indokolt, hogy az eljárás kezdeményezése az adós számára egyszerűbb és költségtakarékosabb legyen.

A Javaslat az eljárás kezdeményezésének egyes feltételeit könnyíti annak érdekében, hogy azok is jogosultak legyenek az eljárást kérelmezni, akiknek a tartozásállománya nem éri el a vagyonuk értékét, de eléri az adósságrendezésbe vonásra kerülő vagyonuk értékének 80%-át.

Az eljárás egyszerűsítése érdekében a jövőben az adósnál környezettanulmányt nem kell végezni sem a bíróságon kívüli, sem pedig a bírósági adósságrendezési eljárásban.

A bíróságon kívüli adósságrendezési eljárás esetén a Javaslat csökkenti az adós által a főhitelező részére ezért a szolgáltatásért fizetendő költségátalány összegét.

Az adós által a főhitelező jelzálogjogosultnak az eljárás időszaka alatt fizetendő ún. minimális törlesztő részlet mértéke csökkentésre kerül.

A Javaslat szerint az adós által az eljárás időtartama alatt a bevételeiből a mindennapi megélhetési költségeire fordítható összeg növekszik. Valorizálásra kerül az adós által az eljárás alatt folyamatosan fizetendő tartásdíjra, kártérítési járadékra felhasználható összeg is.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Annak érdekében, hogy az adós és a Családi Csődvédelmi Szolgálat számára az eljárás kezdeményezésekor pontos adatok álljanak rendelkezésre az adós tartozásairól, a Javaslat a hitelezők számára előírja, hogy az adóssal szemben fennálló követelésekről és a folyamatban lévő igényérvényesítési eljárásokról egy részletes, díjmentes kimutatást készítsenek, és azt adják át az adósnak.

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az adósságrendezési eljárás kezdeményezésekor az adós elsőként bíróságon kívüli adósságrendezési eljárás lefolytatását, ennek sikertelensége esetén pedig bírósági adósságrendezési eljárás lefolytatását kéri. Az adósságrendezési eljárás kezdeményezésekor az adós bíróságon kívüli adósságrendezési eljárás helyett bírósági adósságrendezési eljárást kezdeményez, ha nincs főhitelezője. Ha tehát a Családi Csődvédelmi Szolgálat a bíróságon kívüli adósságrendezési eljárás lefolytatása során megállapítja, hogy az adósnak nincs főhitelezője, az adósságrendezési eljárás kezdeményezése iránti kérelmet bírósági adósságrendezési eljárás kezdeményezése iránti kérelemnek kell tekinteni.

2. §

A Javaslat az adósoknak az eljárással összefüggő költségeit csökkenti azzal, hogy a főhitelező számára fizetendő költségátalány összege kevesebb lesz.

Az adós által a főhitelező jelzálogjogosult számára az eljárás időszaka alatt fizetendő ún. minimális törlesztő részlet mértéke csökkentésre kerül annak érdekében, hogy az adós családok számára az eljárás alatt ezek a törlesztő

részletek alacsonyabbak legyenek, mint amit az adósnak adósságrendezési eljárás nélkül kellett volna fizetnie a hitelnyújtó számára.

A Javaslatban valorizálásra kerül az eljárás időtartama alatt az adós mindennapi megélhetési költségeire fordítható összeg, továbbá az adós által az eljárás alatt fizetendő tartásdíj, kártérítési járadék összege.

3. §

Az új szabályokra vonatkozó átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

4. §

A környezettanulmányra vonatkozó szabályok hatályon kívül helyezésre kerülnek.

5. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek a szakképzéssel és a felnőttképzéssel összefüggő módosításáról szóló 2021. évi LXXXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Szakképzés 4.0 középtávú szakmapolitikai stratégia megvalósulását segítő, a szakképzés és felnőttképzés jelentős megújítását célzó jogalkotási munkálatok 2019-ben és 2020 elején történő elvégzését, az új rendszerek működését megalapozó szakmai dokumentumok kidolgozását követően 2020. szeptember 1-jétől megindult az új típusú szakképzés az új szakképző intézményekben, továbbá 2021 januárjától már a felnőttképzés rendszere is az új struktúra szerint működik.

A módosítás a szakképzésről szóló törvény és a felnőttképzésről szóló törvény utólagos hatásvizsgálata keretében végzi el a jogalkalmazás során kialakult gyakorlatnak és elvárásoknak megfelelő továbbfejlesztését a jogalkalmazás hatékonyabb működésének biztosítása érdekében.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A módosítás a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Fktv.) értelmező rendelkezéseinek a jogszabály alapján szervezett oktatás és képzés törvényi definíciójának kiegészítéséhez kapcsolódóan lehetővé teszi a már eddig is biztosított kedvezmény mellett azt, hogy jogszabály a felnőttképző adatszolgáltatásának módját is az Fktv.-től eltérően állapítsa meg. Jellemzően az ágazati képzések ugyanis mára már kialakult önálló szakrendszerekkel rendelkeznek, ahova az azokhoz kapcsolódó képzésekkel összefüggésben jelenleg is számos adatszolgáltatási kötelezettséget teljesítenek az azok szervezői. A biztosított eltérés lehetőségével élve az ágazati képzések tekintetében a jövőben jogszabály kizárhatja a felnőttképző Fktv. 15. §-ában meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségét azzal, hogy ez esetben az ágazati képzés tekintetében önálló szakrendszert

működtető hatóság fogja kumuláltan teljesíteni a felnőttképző helyett az Fktv. 15. §-a szerinti adatszolgáltatási kötelezettséget. Erre az ágazati hatóságnak a tárgyenyedév utolsó napjáig van lehetősége.

A módosítás emellett az igazságszolgáltatás függetlenségének és a köztisztviselési autonómiának a megőrzése indokolja mind az igazságszolgáltatási szervek, mind az igazságszolgáltatás működéséhez szorosan kapcsolódó, önkormányzatisággal rendelkező autonóm köztisztviselők tagjai részére jogszabály alapján – nem piaci alapon – történő oktatás, képzés megszervezésének Fktv. hatálya alól történő kivételét.

A 2. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a belső képzés során saját munkavállalónak kell tekinteni a kölcsönvett munkavállalót is, ha a munkaerő-kölcsönzésre kötött megállapodás tartalmazza az arra vonatkozó kitélet, hogy a kölcsönvevő vállalja a kölcsönzött munkavállaló oktatását, képzését is.

A 3. és 6. §-hoz

A módosítás – a felnőttképzők adminisztratív terheinek további csökkentése céljából – lehetővé teszi a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszere adattartalmának ellenőrzését, továbbá más szakrendszerekből való átvétellel az adatszolgáltatási kötelezettség minimalizálását. A mostani módosítással kizárólag olyan adatszolgáltatásra van szükség a felnőttképző részéről, ami a felnőttképző, illetve a képzésben részt vevő személy azonosításához elengedhetetlen, a felnőttképzés irányításához, a pályakövetési rendszer, illetve a munkaerő-piaci előrejelző rendszer működtetéséhez szükséges minden további adat pedig a meglévő szakrendszerekből szerezhető be a célhoz kötöttség és az adatkezelés egyéb jogszerű feltételeire figyelemmel. A módosítás ehhez kapcsolódóan biztosítja a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás és a központi elektronikus ügyintézési szolgáltatás térítésmentes használatát.

A 4. és 58. §-hoz

A szakképzés mellett a felnőttképzésben is lehetővé válik a képzési hitel felvétele támogatva ezáltal a felnőttképzésben folyó oktatásban, képzésben való részvételt. A képzési hitel – hasonlóan a felsőoktatási hallgatói hitelhez – szabad, illetve kötött felhasználásra vehető igénybe. A kötött felhasználású képzési hitel esetében a képzési díjat finanszírozza meg a képzési hitelt nyújtó szervezet és annak összegét közvetlenül a felnőttképzőnek utalja. Ennek érdekében a módosítás lehetőséget biztosít a felnőttképzőnek, hogy azt a fizetési számlaszámot, amire a képzési hitel átutalása kell, hogy történjen, a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszere útján közölje a képzési hitelt nyújtó szervezettel.

A képzési hitelt nyújtó szervezet részére történő adattovábbítás lehetőségét az Onyvtv. módosítása teremti meg a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszeréből. Ennek keretében kerül a felnőttképző képviselőjére jogosult személy természetes személyazonosító adata is átadásra.

Az 5., 8., 31., 37., 59–60. §-hoz

Jogtechnikai pontosítás.

A 7. §-hoz

A módosítás a belső képzés fogalmába illeszti a munkaerő-kölcsönzés során kölcsönvett munkavállaló számára szervezett oktatást, képzést is, szélesítve ezáltal a munkáltató belső képzési lehetőségét.

A módosítás emellett a jogszabály alapján szervezett oktatás és képzés ellenőrzését végző hatóság mellett a támogatott képzések esetén a támogató részére is biztosítja a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszeréhez való célzott hozzáférést.

A 9. §-hoz

A rendelkezés révén kiegészítésre kerül a hatályos szabályozás az érettségi megszerzésére vonatkozó felkészítésben való ingyenes részvétellel, továbbá a módosítás révén a szakma megszerzéséhez kapcsolódóan ingyenessé válik az előkészítő évfolyamon, illetve a műhelyiskolában való részvétel is.

A szakképzés kiemelt feladataként határozza meg a törvény a halmozottan hátrányos helyzetű és a sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élő személyek képzését. E kör részére a törvény végrehajtási rendelete biztosít jelenleg méltányossági alapon a szakképzésben való ingyenes részvételre vonatkozó további lehetőséget. Ennek helyébe lépve a módosításban törvényi szinten kerül rögzítésre, hogy halmozottan hátrányos helyzetű és a sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élő személy részére a tanulói jogviszony keretében nincs korlát meghatározva az ingyenesség tekintetében. Ehhez kapcsolódóan jogtechnikai pontosítással rendezi a törvénymódosítás e kör törvényi megjelölését.

A 10., 21. §-hoz

A szakképzés kiemelt feladataként határozza meg a törvény sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élők ellátását. A módosítás jogtechnikai pontosítással rendezi az ezen ellátásra jogosult kört.

A módosítás új fogalomként vezeti be a szakmai szervezetet, amely valamely gazdasági ágazat vagy közös gazdasági érdekek képviselőjét ellátó köztestület vagy egyesület. E szakmai szervezet(ek)nek a duális képzés szélesítése érdekében lehetővé teszi, hogy a legalább négy mikro- vagy kisvállalkozás által létesített ágazati képzőközpont tevékenységébe bekapcsolódjon, abban legfeljebb 10%-os tulajdoni hányadot szerezzen.

A 11. §-hoz

A javaslat megerősíti a képzési és kimeneti követelmények elsődlegességét és kötelező erejét a szakmai oktatás dokumentumrendszerében. Emellett kimondásra kerül, hogy a programterv a foglalkozások összesített kötelező számának kivételével ajánlásokat fogalmaz meg a szakképző intézmények által készítendő szakmai programokhoz.

A módosítás alapján a képzési és kimeneti követelmények adják az egyes szakmák kereteit, azaz a szakmai oktatás és vizsgáztatás követelményeit, amelyek alkalmazása kötelező, míg a szakképző intézmény által elkészítendő szakmai programhoz a programterv ajánlasként használható. Mindez a szakképző iskolák rugalmas, helyi gazdasági környezet igényeihez jobban igazodni tudó szakmai programjainak kialakítását segíti elő.

A 12. §-hoz

A javaslat meghatározza, hogy a jogellenesen megszerzett, kiállított oklevelek bizonyítványok visszavonásáról, megsemmisítéséről minden esetben a szakképzésért felelős miniszter köteles gondoskodni. Rögzítésre kerül továbbá, hogy a részzakma megszerzését igazoló bizonyítvány csak abban az esetben igazol alapfokú végzettséget is, ha a megszerzésére irányuló felkészítés dobozolt program keretében és műhelyiskolában történt.

A 13. §-hoz

A javaslattal egyértelműen megfogalmazásra kerül, hogy a szakképző intézmények által folytatott szakmai képzés felnőttképzés, így azt főszabályként a felnőttképzési törvény szerint kell megszervezni a szakképzési jogszabályokban meghatározott eltérésekkel.

A 14. §-hoz

Új elemként – törvényi szinten is – megjelenik a technikum felsőoktatási intézménnyel közösen kidolgozott program szerinti érettségi vizsgára és szakmai vizsgára felkészítő tevékenysége. Az ilyen szakmai oktatás a szakképzésért felelős miniszter engedélyével indítható.

A 15. §-hoz

Külön fejezetben, de a már hatályos szabályok fenntartásával kerül szabályozásra a szakképző intézmény gazdálkodása és vagyonkezelése, amelyek az államháztartásról szóló törvénnyel és az állami vagyonról szóló törvénnyel összhangban állapítanak meg rendelkezéseket.

Ekként a korábbinál részletesebben kerülnek meghatározásra a szakképző intézmények és a szakképzési centrumok gazdálkodását, költségvetését érintő szabályok, amelyek átláthatóbbá teszik az állami tulajdon kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket, továbbá pontosabban határozzák meg az intézmények költségvetésének tervezésére és felhasználására vonatkozó kereteket.

A 16. §-hoz

A törvényjavaslat elejét kívánja venni a szakképző intézmények szakmailag nem indokolható, a szakképzési intézményi struktúra hatékonyságát, átláthatóságát jelentősen rontó esetleges változásainak, amelyek a szakképzésben tanulók vagy tanulni szándékozók számára is bizonytalanná, megbízhatatlanná, tervezhetetlenné tehetik a szakképzés intézményi rendszerét.

A 17. §-hoz

Az állami szakképző intézmények vonatkozásában módosításra kerülnek az igazgató kiválasztására, megbízására vonatkozó szabályok. Új intézmény esetén – átmeneti jelleggel, korlátozott időtartamra – pályázat nélkül is megbízható igazgató, amely az intézményrendszer folyamatos, rugalmas működését segíti. A szervezési feladatok ellátására adott megbízás legfeljebb a következő tanév utolsó napjáig terjedő időszakra szólhat.

A 18. §-hoz

A munkafeltételek tekintetében a szakképzésben oktatók jogai kiegészülnek a biztonságos és egészséges körülmények közötti munkavégzéshez való joggal. Ennek kiemelt fontosságát – többek között – a jelenlegi pandémiás állapotok is megerősítik, de mint alapvető emberi jog, minden egyes munkavállalót megillet.

A 19. §-hoz

A javaslat a törvény 62. §-ában szereplő előzetes tudás beszámítási rendelkezéseket módosítja és általános érvényüknel fogva helyezi át a tanulói jogviszony és a felnőttképzési jogviszony közös rendelkezései közé és azt a tanulói jogviszonyra és a felnőttképzési jogviszonyra egységesen szabályozza.

A módosítás alapján a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy korábbi tanulmányait, megszerzett ismereteit és gyakorlatát az adott szakmára, szakmai képzésre előírt – megegyező tartalmú – követelmények teljesítésébe be kell számítani. A beszámítás alapján a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy a tanulmányi követelményeket az előírtnál rövidebb idő alatt teljesítheti.

A 20. §-hoz

A módosítás alapján, figyelemmel arra, hogy a szakképzésben a tanulónak, illetve a képzésben részt vevő személynek lehetősége van nem ingyenes szakmai oktatásban is részt vennie, a törvényben egyértelműen rögzítésre kerül, hogy a szakképzésben tanulók ösztöndíja csak az ingyenes szakmai oktatás keretében kapcsolódik az első szakma megszerzéséhez.

A 22. §-hoz

A javaslat kifejezetten az összefüggő szakmai gyakorlatok vállalatoknál történő megszervezését, illetve a kevésbé gyakorlatigényes szakmák esetén a gyakorlatok tömbösített, külső helyszínen történő lebonyolítását segíti, a szakképzési munkaszerződés lehetséges időtartamára vonatkozó szabályok módosításával. Ezzel lehetővé válik (évente egy alkalommal) a rövidebb, határozott idejű szakképzési munkaszerződések megkötése.

Ezen túlmenően, a szakképzési munkaszerződések rugalmas megkötése lehetőségeire tekintettel módosításra kerülnek a szakképzési munkaszerződéssel rendelkezők tanulmányi szüneteire, munka- és pihenőidőire vonatkozó rendelkezések, hogy megfelelően igazodjanak a duális képzés körülményeihez. A nem teljes idős szakképzési munkaszerződések esetén nem alkalmazandók az iskolai szünetekre vonatkozó külön szabályok, és a tanulót, illetve képzésben részt vevő személyt megillető szabadságot, és munkabért időarányosan kell megállapítani.

A 23. §-hoz

Új alcímként kerül a törvénybe a képesítő vizsga definíciója, mint a szakmai képzésben elsajátított és a programkövetelményben a szakmai képzéshez kapcsolódóan megszerzhető szakképesítésre meghatározott kimeneti követelmények mérésére szolgáló vizsga.

Rögzítésre kerül továbbá, hogy képesítő bizonyítványt az kaphat, aki sikeres képesítő vizsgát tett.

A 24–25. §-hoz

A módosítás önálló szakképzési tankönyvjegyzék kialakítására tesz javaslatot, amit a szakképzési államigazgatási szerv vezet. A szakképzési tankönyvjegyzékre a szakképzésért felelős miniszter által szakképzési tankönyvvé nyilvánított könyv – beleértve a szótárt, a szöveggyűjteményt, az atlaszt, a kislexikont, a munkatankönyvet, a munkafüzetet, a feladatgyűjteményt –, digitális tananyag és a szakmai program részét alkotó információhordozó vagy feladathordozó vehető fel. Az eljárás kérelemre indul és díjköteles. A miniszter döntése alapján a szakképzési államigazgatási szerv hivatalbóli eljárás keretében veszi fel a szakképzési tankönyvet a szakképzési tankönyvjegyzékre.

A módosítás emellett erősíti az ágazati készségtanácsoknak a szakképzés megszervezésében betöltött szerepét és ehhez igazodóan pontosítja a szakképzésért felelős miniszter, illetve az ágazati készségtanácsok feladatait.

A 26–28. §-hoz

A módosítás elvégzi a Kormány által a veszélyhelyzettel összefüggésben a szakképzési hozzájárulás tekintetében hozott szabályoknak a törvényi szintre való emelését.

A módosítás ennek keretében pontosítja a szakképzési hozzájárulásra kötelezettek körét, egyértelművé téve, hogy az egyéni vállalkozó tekintetében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozó fogalmat kell használni, továbbá azt is, hogy a szakképzési hozzájárulás alanya a belföldön vállalkozási tevékenységet folytató külföldi adóügyi illetőségű személy is, ha belföldön székhellyel, telephellyel vagy fiókteleppel rendelkezik, vagy üzletvezetésének helye belföld.

A kötelezeti kör szabályozásával szükségessé vált a mentességre jogosultak körét is módosítani. Ennek kapcsán határozza meg a módosítás, hogy bár alanya a szakképzési hozzájárulásnak, de nem terheli szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettség a köztestületet.

Lényeges új szabálya a módosításnak, hogy a szakképzési hozzájárulásra kötelezett a szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettségét csökkentheti azzal az adókedvezménnyel, ami őt a szociális hozzájárulás tekintetében megilleti. Csak olyan adókedvezmény vehető igénybe, ami a fizetendő adót csökkenti.

A bruttó kötelezettség csökkentése tekintetében a módosítás meghatározza továbbá, hogy a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy azon munkanapjai után, amelyen munkabérre nem jogosult, nem érvényesíthető a csökkentés. Emellett meghatározásra kerülnek a kifutó képzések gyakorlati képzéseivel kapcsolatos kötelezettség csökkentési szabályok is.

A 29. §-hoz

A módosítás pontosítja az együttműködési szabályok alapján a fenntartót megillető juttatásokat.

A 30., 40–41., 47., 49–52., 54–55. §-hoz

A módosítás a szakképzési hozzájárulás kivezetésével a szakképzési munkaszerződést, illetve hallgatói munkaszerződést munkáltatóként megkötő adóalany számára a továbbiakban a szociális hozzájárulási adóból biztosítja a korábban a szakképzési hozzájárulás kapcsán a bruttó kötelezettség tekintetében érvényesíthető kedvezmények igénybevételét. A fizetendő szociális hozzájárulási adót meghaladó, illetve a szociális hozzájárulási adófizetésre törvény alapján nem köteles adóalanyok az adókedvezményt visszaigénylés keretében érvényesíthetik.

A 32. §-hoz

A módosítás csökkenti a duális képzőhelyek adminisztratív terheit. A korábbi szabályozástól eltérően ugyanis nem nekik kell a regisztrációs és tanulmányi alaprendszerbe feltölteni a szakképzési munkaszerződéseket, illetve azok adatait, hanem figyelemmel arra, hogy erre vonatkozóan az állami adóhatósághoz egyébként is adatszolgáltatási kötelezettségük van, az állami adóhatóságnál meglévő releváns adatoknak a regisztrációs és tanulmányi alaprendszerbe történő átvételével az adat rendelkezésre állása és annak a tanulmányi kötelezettség teljesítéséhez kapcsolódó ellenőrzéshez való felhasználása a duális képzőhely számára külön kötelezettség előírása nélkül biztosítható.

A 33. §-hoz

A Kormánynak adott felhatalmazás alapján a Kormány rendeletben állapítja meg a törvény végrehajtásával kapcsolatos feladatokat. A rendeletnek tükröznie kell a törvényben szabályozott jogalkotói szándékot, és ki kell térnie a szakképzésben való részvétel feltételeire, a szakképző intézmények működésével, oktatókkal, tanulóival jogviszonyai kapcsolatos szabályok tekintetében.

A 34. §-hoz

Átmeneti rendelkezések szabályozzák mindazon feltételeket, amelyek a törvény alkalmazására való felkészüléshez és az alkalmazásra áttéréshez szükséges átmenet speciális szabályait állapítja meg.

Az átmeneti időszakban a vizsgázás lehetőségéhez történő könnyebb, egyszerűbb hozzáférést segíti a szakképzésért felelős miniszter [IKK Innovatív Képzéstámogató Központ Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: IKK) által gyakorolt] vizsgaszervezési lehetősége. Ez alapján az IKK akkor is szervezhet szakmai vizsgát vagy képesítő vizsgát, ha nincs a képzés helyszíne szerinti vagy azzal közvetlenül szomszédos megyében vizsgaközpont, illetve ha előreláthatólag nem várható, hogy a szakmai képzés befejezésének időpontját követő három hónapon belül más vizsgaközpont szervez vizsgát a környéken.

Ezen túlmenően egyértelműsítésre kerül, hogy szakképzésben való ingyenes részvétel szempontjából a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény hatálybalépését követően megszerzett szakma és szakképesítés vehető figyelembe.

A 35. §-hoz

Az új szakképzési rendszer bevezetéséhez kapcsolódó állami és nem állami fenntartók közötti együttműködés kereteinek kialakítása során körvonalazódott, hogy bár az együttműködési megállapodás és a fenntartói megállapodás céljai nem azonosak (az együttműködési megállapodások lényege a szakképzésben történő részvétel kereteiről történő általános megállapodás, míg a fenntartói megállapodás a tényleges megyei feladatellátás kereteit rögzíti) a megkötésükhöz kapcsolódó előzetes feltételrendszer és elemzések esetén jelentős átfedések jelennek meg. Ennek alapján egyszerűbb és átláthatóbb rendszer alakítható ki a kétféle megállapodás funkcióinak egyesítésével.

A 36. §-hoz

A módosítás a szakképzési hozzájárulás kivezetésével a szakképzési munkaszerződést, illetve hallgatói munkaszerződést munkáltatóként megkötő adóalany számára a továbbiakban a szociális hozzájárulási adóból biztosítja a korábban a szakképzési hozzájárulás kapcsán a bruttó kötelezettség tekintetében érvényesíthető kedvezmények igénybevételét. A fizetendő szociális hozzájárulási adót meghaladó, illetve a szociális hozzájárulási adófizetésre törvény alapján nem köteles adóalanyok az adókedvezményt visszaigénylés keretében érvényesíthetik.

A 38–39. §-hoz

Szövegcsere módosító rendelkezések és hatályon kívül helyező rendelkezések, amelyek tekintetében a törvény a következő módosításokat hajtja végre:

- A módosítás – a meglévő célok változatlanul hagyása mellett – a törvény alapvető céljaként kiemelten meghatározza a gazdaságfejlesztési szándékot és a munkaerőpiacra történő felkészítést is. Ennek megfelelően a szakképzés törvényben deklarált elsődleges feladatai közé beemelésre kerül a gazdaság versenyképességének megőrzése, amely a szakemberek képzésén keresztül valósulhat meg.
- Rögzítésre kerül, hogy a végrehajtási kormányrendelet csak az ingyenes képzésben résztvevő tanulótól vagy képzésben résztvevő személytől kérhető térítési díjra, illetve tandíjra vonatkozó szabályokat tartalmazza.
- A szakképzés kiemelt feladatákként határozza meg a törvény a sajátos nevelési igényű vagy fogyatékkal élők ellátását. A módosítás jogtechnikai pontosítással rendezi az ezen ellátásra jogosultak körét.
- Kiegészítésre kerül a szakképzési alapfeladat ellátás fogalmának definíciója, amelynek alapján annak része a szakmai oktatáshoz kapcsolódó előkészítő évfolyam és a műhelyiskola megszervezése is.

- Meghatározásra kerül, hogy valamely programkövetelmény törlése vagy változása esetén mely (időpontban indult) képzéseknél alkalmazható még a változást megelőző tartalmú programkövetelmény.
 - A szakképző intézmény szakképzési alapfeladatként előkészítő évfolyamot is szervezhet. E jogot a módosítás az állami szakképző intézményeken túl az együttműködési megállapodással rendelkező fenntartók intézményeinek is megadja.
 - A javaslat egyértelműsíti, hogy sajátos nevelési igényű tanuló vagy fogyatékkal élő személy esetén a tanulmányokkal összefüggésben adható kedvezmények a nemzeti köznevelésről szóló törvény szerinti szakértői bizottság szakvéleménye alapján és azzal összefüggésben nyújthatók.
 - Bővülnek a szakmai vizsgára történő törvényben korábban meghatározott 15 napos felkészülés lehetőségei, mert a javaslat szerint a szakképző intézményen kívül, megfelelő felkészültségű és a szakképző intézmény által szorosabban ellenőrizhető „külső” helyszíneken is megvalósulhat a felkészülés.
 - Meghatározásra kerül, hogy szakképzési alapfeladatként műhelyiskolai képzést az állami szakképző intézményeken túl az együttműködési megállapodással rendelkező fenntartók intézményei láthatnak el.
 - Pontosítás céljából módosul a szakmai munkaközösség szervezésének szabályozása. A szakképző intézményben legalább öt oktató részvételével szakmai munkaközösség hozható létre.
 - A módosítással a képzésben részt vevő személy is jogosult lesz diákigazolványra.
 - A javaslat alapján meghatározásra kerül, hogy ha egy szakképző intézmény környezetében duális képzésben való részvételre nincs lehetőség, akkor a gazdasági kamara által kiadott igazolás alapján nyílik lehetőség a szakirányú oktatás a szakképző iskolában történő megszervezésére.
 - A módosítás pontosítja a vállalati képzőközpont működtetésére jogosult gazdasági társaságok körét azzal, hogy a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény hatálya alá nem tartozó gazdálkodó szervezeteket nevezi meg, akiknek utolsó éves nettó árbevételének legalább kilencven százaléka vállalkozási tevékenységből származik.
 - A módosítás meghatározza, hogy az érettségi vizsgáról valamennyi érettségi vizsgatárgy és a szakmai vizsga sikeres letételét követően lehet érettségi bizonyítványt kiállítani.
 - A javaslat a szakképző intézmény által szervezett ágazati alapvizsga vizsgabizottsági elnökének delegálásával kapcsolatos pontosítást tartalmaz. Ennek lényege, hogy nem a szakképző intézmény székhelye, hanem a tényleges feladatellátási helye szerinti területi gazdasági kamara delegálja az elnököt, amely így a szorosabb és életszerűbb szakmai kapcsolat megvalósulását segíti a szakképző intézmény és gazdasági környezet között.
 - A módosítás meghatározza a szakképzéshez biztosított támogatás elvét, hogy a támogatási rendszert úgy kell kialakítani, hogy az biztosítsa a fenntartó és az általa fenntartott szakképző intézmény bevételi érdekeltiségének fenntartását.
- Kiszámíthatóbbá, előre kalkulálhatóbbá teszi a szakképzési hozzájárulás előlegének megfizetését a törvényjavaslat tervezetének azon része, amely meghatározza, hogy az előleg mértéke a tárgyévi várható szakképzési hozzájárulásfizetési-kötelezettség egytizenegyed része. Így a gazdálkodó is jobban tud kalkulálni a havi egyenlő összegekkel (mind a kötelezettség teljesítése, mind a kedvezmények igénybevétele tekintetében) és csak egyszer kell a különbözetet megfizetni.
- Az átmeneti időszakra vonatkozó, vizsgaszervezéssel összefüggő rendelkezések keretében egyértelművé válik, hogy a szakképző intézmények csak az általuk oktatott szakmák tekintetében működnek vizsgaközpontként.

A 42. §-hoz

A módosítás a szakképzésről szóló törvénnyel azonos módon biztosítja a szakgimnáziumok és a szakiskolák által többcélú köznevelési intézményként ellátott szakképzési alapfeladat keretében a szakképzés ingyenességét.

A 43. §-hoz

A módosítás lehetővé teszi, hogy köznevelési intézmény súlyos jogszabálysértésre tekintettel történő törlése esetén az oktatásért felelős miniszter egyes köznevelési fenntartói feladatkörébe tartozó feladatainak ellátására kijelölt szerve köznevelési intézmény mellett szakképző intézményt is kijelölhessen a törölt köznevelési intézmény tanulójának kötelező átvételére, amely alapján az így kijelölt szakképző intézmény a tanuló átvételét nem tagadhatja meg.

A 44. §-hoz

A módosítás rendezi, hogy szakgimnáziumban a korábbi kerettanterv szerint folytatott (kifutó) tanulmányok befejezésével a tanuló a korábbi szabályok szerint tehet szakmai vizsgát.

A 45. §-hoz

A módosítás rendezi a szakképzési centrum részeként működő köznevelési intézményekben foglalkoztatottak juttatásait.

A 46., 57. §-hoz

A központi költségvetésből vagy európai uniós forrásból megszervezett külföldi tanulmányút finanszírozásának biztosítása és a felhasználás ellenőrzése céljából a Tempus Közalapítvány informatikai alapú nyilvántartást vezet. A nyilvántartással kapcsolatos adatvédelmi, adatfelvételi, adatkezelési, adattovábbítási és ellenőrzési feladatok meghatározása érdekében szükségessé vált, hogy a nyilvántartás pontos tartalma törvényi szinten kerüljön a köznevelés és a szakképzés tekintetében egységesen meghatározásra.

A 48. §-hoz

A módosítás a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben határozza meg nemcsak a szakképző intézményre, hanem a köznevelési intézményre (ez jelenleg is hatályos) is kiterjedően az állami felsőoktatási intézmény és új szabályként azzal azonosan a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány fenntartásában működő felsőoktatási intézmény támogatását az ekként ellátott köznevelési alapfeladatra, illetve szakképzési alapfeladatra tekintettel.

Az 53. §-hoz

A módosítás a fogalomhasználat jogtechnikai pontosításával megteremti a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 19. § (6) bekezdésének alkalmazhatóságát a szakképzési centrum részeként működő szakképző intézményekre, ami alapján a szakképzési centrum részeként működő valamennyi szakképző intézmény (a korábbi tagintézmények) beszerzési igényeit figyelembe véve nem kell együttesen alkalmazni a Kbt. 19. § (1)–(3) bekezdése szerinti részekre bontás tilalmát, illetve az úgynevezett egybeszámitási szabályokat.

Az 56. §-hoz

A felnőttképzés új rendszerének kialakítása során kiemelt szempont volt az élethosszig tartó tanulás támogatása. Ennek érdekében a pályakövetési rendszer működtetése céljából az állam a képzésben részt vevő személyek nagyobb körére vonatkozóan rendelkezik a képzésben való részvételükhöz kapcsolódó információval. A képzésben részt vevők köre ugyanakkor nem kizárólag magyar állampolgárokból áll, hanem számos EGT tagállam vagy harmadik ország állampolgára is ide tartozik. Esetükben önmagában a pályakövetés nem cél, éppen ezért számukra a módosítás is csak akkor teszi kötelezővé a Kormány által az oktatásért felelős miniszter köznevelési feladatkörébe tartozó egyes feladatainak ellátására kijelölt szerv számára az oktatási azonosító szám kiadását, ha a képzésben részt vevő nem magyar állampolgár azt kifejezetten kéri.

A 61. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás**az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról, valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló 2021. évi LXXXIV. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról szóló törvény célja a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MNV Zrt.) stratégiai tulajdonosi joggyakorló feladatainak támogatása, azaz az ahhoz szükséges feltételek megteremtése, hogy az MNV Zrt. tevékenysége a kormányzati célkitűzések hatékony megvalósítására, az állam stratégiai vagyonának kialakítására és kezelésére, valamint a piaci értékesítésekre összpontosuljon. E cél elérése érdekében indokolt a jelenleg az MNV Zrt. közvetlen kezelésében lévő, állami feladatok ellátásához nem szükséges vagy arra nem alkalmas, illetve nehezen vagy egyáltalán nem értékesíthető, így költségvetési bevételszerzésre kevésbé alkalmas, nagyszámú, kis értékű vagyonelemekkel kapcsolatos tulajdonosi joggyakorló feladatok leválasztása az MNV Zrt.-ről. Ennek érdekében a vagyonelemek egy olyan szervezet részére kerülnek átadásra, amelynek fő célja és profilja a kis értékű állami vagyon további felhalmozódásának megakadályozása, a már felhalmozott és állami feladatokhoz nem szükséges vagyonelemekből álló portfólió kitisztítása, ennek keretében a piaci viszonyokhoz, lehetőségekhez igazodó értékesítési eljárások lefolytatása, vagy vagyonelemek társadalmilag hasznos célú, ingyenes átruházása, az értékesítésre és ingyenes átadásra sem alkalmas ingóságok tekintetében a selejtezéssel, megsemmisítéssel kapcsolatos feladatok ellátása.

A stratégiai nem minősülő vagyonelemek állami tulajdonból történő, gyors, költségtakarékos és hatékony (mind ingyenes, mind ellenérték fejében történő) kivezetésének feladatait az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, 100%-os állami tulajdonban álló, a TLA Vagyonkezelő és -hasznosító Zártkörűen Működő Társaság átszervezésével létrejövő Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MVH) látja el. Az MVH olyan egyedi jogosultságokkal rendelkező tulajdonosi joggyakorló szervezet státuszát nyeri el, amely – a jelenlegi nemzeti és állami vagyonra vonatkozó jogszabályi környezethez képest – a feladatellátása hatékonyságának biztosítása érdekében a hozzá kerülő vagyonelemek jellegének megfelelően egyszerűsített eljárások mentén látja el a vagyongazdálkodási feladatait, megőrizve ugyanakkor az állami vagyonra vonatkozó alapvető garanciális szabályokat is.

Az állami vagyongazdálkodás szervezeti és hatásköri rendszerének fenti átalakítása érdekében a nemzeti vagyonról és az állami vagyonról szóló törvénybe is beemelésre kerül az ún. kivezetésre szánt állami vagyon fogalma. Az MVH az e körbe tartozó vagyonelemek átruházásával, illetve átmeneti jellegű hasznosításával kapcsolatos feladatokat látja el. A kivezetésre szánt vagyonnal történő gazdálkodásra, annak elidegenítését is ideértve, a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) és az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) jelenleg hatályos rendelkezéseitől eltérő, e vagyoni kör sajátosságaihoz és speciális vagyongazdálkodási céljaihoz igazodó szabályrendszer kerül kialakításra, amely nagyobb rugalmasságot, a piaci verseny keretei közötti értékesítés sikertelensége esetén alternatív, a mielőbbi kivezetést támogató megoldásokat kínál, kevesebb adminisztrációs és értékesítést korlátozó eljárási szabály mellett, a fontos garanciális szabályokat ugyanakkor megtartja (így különösen versenyeztetés mellőzésével történő értékesítés esetén csak forgalmi értéken kerülhet sor értékesítésre, ingyenesen csak a törvényben meghatározott, kedvezményezett személyi kör juthat vagyonelemhez). Ez az eszköztár biztosítani tudja, hogy korlátozottabb értékesítési feltételek esetén is a lehető legszélesebb verseny mellett, a versenyhelyzet során kialakuló vételáron (amelynek nem feltétlenül kell egybeesnie a forgalmi értékkel, a vételár elfogadhatóságánál a törvényben meghatározottak szerint, a jövőbeli költségkihatások is mérlegelhetők), lehetőség szerint mielőbb kerüljön sor az értékesítésre, ugyanakkor a kedvezményezett körbe tartozó személyeknél történő társadalmi hasznosulás érvényesíthetősége érdekében az értékesítésnek egyenértékű

alternatívája az ingyenes átadás is. Ilyen szempontból a teljes kivezetést szolgáló eszközök – értékesítés és ingyenes tulajdonbaadás – egymással egyenértékűek.

Jellegénél fogva a kivezetésre szánt vagyon körébe tartoznak az állam szükségképpen (törvényes) öröklése útján megszerzett vagyonelemek, követelések, valamint az államot megillető, köztartozásból eredő követelés fejében átvett vagyonelemek, figyelemmel arra, hogy mindkét esetben nem szándékolt, kényszerű tulajdonszerzés útján jut az állam különféle vagyonelemekhez, illetve bizonyos esetekben pusztán követelésekhez. Ezek jellemzően nem nagy értékű és az állam stratégiai feladataihoz nem szükséges vagyonelemek, illetve a követelések érvényesítésének sikere csekély mértékű. Ugyanakkor a jogi szabályozás ezen vagyonelemek kapcsán is megteremti annak lehetőségét, hogy azokat az MNV Zrt. nyilatkozatával az állami vagyongazdálkodási feladatok ellátásához szükséges vagyonnak minősítse és a tulajdonosi jogok gyakorlását az MVH-tól átvegye, a törvény szerinti kis értékű vagyonelemek körébe nem tartozó, illetve az arra irányadó értékhatárt meghaladó értékű vagyonelemeket az MNV Zrt. köteles az MVH-tól átvenni. Ezen túl az MNV Zrt. felülvizsgálja a jelenleg a tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó vagyonelemeket és a vizsgálat alapján kivezetésre szánt állami vagyonba tartozónak minősített, kis értékű, stratégiai jelentőséggel nem bíró vagyonelemeket szintén átadja az MVH részére.

A kivezetésre szánt állami vagyon MVH-hoz kerülésével, valamint az MVH értékesítési, átmeneti hasznosítási feladatainak hatékony ellátásával kapcsolatos törvényi szintű szabályok megteremtése számos kapcsolódó törvény részben tartalmi, részben technikai pontosítását igényli, az MVH és az MNV Zrt. átalakuló feladataira tekintettel, valamint a jogalkalmazás tapasztalatai alapján, az MVH feladatai hatékonyabb és költségtakarékosabb ellátásának biztosítása érdekében.

Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény módosítása alapján az Állami Számvevőszék elnöke a jövőben két alelnököt nevezhet ki, egyebekben a vonatkozó törvényi szabályozás változatlan marad. A módosítás indoka az Állami Számvevőszék elnöke munkájának segítése, az Állami Számvevőszék működésének még hatékonyabbá tétele, hasonlóan más uniós tagállamokhoz.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A rendelkezés a NISZ Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: NISZ Zrt.) állami tulajdonban álló ingóságok vagyongazdálkodóként történő kijelölését szolgálja, valamint a NISZ Zrt. feladatává teszi az állami tulajdonú, a NISZ Zrt. feladatellátásához kapcsolódó informatikai eszközök szelektálását, megsemmisítését, értékesítését, és meghatározott esetekben ingyenes átruházását, ezzel is biztosítva, hogy ezen speciális ingóságok körének állami tulajdonból való kikerülését megfelelő szakértelemmel bíró szervezet végezze és elkerülhető legyen ezen gyorsan avuló eszközök felhalmozódása.

2. §

Hatályba léptető rendelkezések.

3. §

Sarkalatosági záradék.

4–5. §

A szabályozás az MNV Zrt.-t megillető kedvezményeket az MVH mint egyedi jogosultságokkal rendelkező tulajdonosi joggyakorló szervezet számára is biztosítja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosításával.

6–9. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) módosításával lehetővé válik, hogy ha az adós gazdálkodó szervezetben a magyar állam szükségképpen törvényes öröklés útján részesedést örökölt és az állam öröklését követően indul a Cstv. hatálya alá tartozó valamely eljárás

az adóssal szemben, akkor az ilyen csődeljárásban vagy felszámolási eljárás megindításával összefüggésben vagyonfelügyelőként, ideiglenes vagyonfelügyelőként és felszámolóként a 66. § (2) bekezdése szerinti állami felszámoló járjon el. Az állami felszámoló közreműködésének előírása állami vagyonvédelmi szempontból és közérdekből indokolt ezekben az esetekben, és az egyéb érdekeltnek számára sem jelenthet hátrányt, hiszen az állami felszámoló működése kapcsán is érvényesülnek a felszámolóra irányadó garanciális szabályok, csak minimális, a kijelölt felszámoló jogállásából eredő eltérő szabály érvényesülését szükséges biztosítani. A Cstv. kiegészül azokkal az adóst terhelő bejelentési kötelezettségekkel, amelyek alapján megállapítható az állami felszámoló kijelölésének szükségessége.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt érintő módosítások kapcsán megállapított új, állami felszámolót terhelő feladatok miatt szükséges a Cstv. 66. § (5) bekezdésének kiegészítése is.

10. §

Pontosításra kerül a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény adómentességre vonatkozó rendelkezése az MVH új feladatkörére tekintettel.

11–15. §, a 27. § és a 36. §

Az állam nem csak vagyongazdálkodási szempontból tervezett és előkészített intézkedésekkel bővíti vagyonát, hanem jogszabály erejénél fogva is kerülnek vagyontárgyak állami tulajdonba; ilyen az állam szükségképpen öröklése is. Az ily módon megvalósuló vagyongyarapodás számos feladatot teremt az állam számára, különös tekintettel arra is, hogy az örökség más személyek általi visszautasítására is legtöbb esetben azért kerül sor, mert a vagyon működtetése, az öröklésben érdekelt személy vagyonába történő beépítése problémás, aránytalan költségekkel jár vagy a hagyatéki eljárásban jelentős hagyatéki igény bejelentésére kerül sor. Az állam ilyen helyzetben is köteles gondoskodni a vagyon működtetéséről, ezt viszont olyan módon kell megtennie, hogy azzal a lehető legkevesebb terhet rója a költségvetésre és ezáltal közvetetten az adófizetőkre. E követelménynek az felel meg, ha az örökség átadását követően rövid időn belül megtörténik a vagyon átvilágítása abból a szempontból, hogy mely vagyonelem építhető be hatékonyan az állami portfólióba és melyeket szükséges abból eltávolítani. Az ily módon eltávolításra kiválasztott vagyontárgyak erre szolgáló speciális nemperes eljárásban történő értékesítése lehet arra megoldás, hogy a vagyontárgyak szabályozott rendben kerüljenek piacra, az állam az eljárás lefolytatását követően már csak az eljárásban részére kifizetésre kerülő maradványösszeggel legyen köteles helytállni a hagyatéki tartozásokért, a terhektől mentesített vagyontárgyak pedig ismét visszakerülhessenek a piaci forgalomba.

A rendelkezés az állam által öröklés útján megszerzett vagyontárgyak értékesítésére irányuló polgári nemperes eljárást egy speciális bírósági végrehajtási eljárásnak alakítja ki. A végrehajtást a közjegyző rendeli el végzéssel, erre tekintettel történik a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 10. §-ának kiegészítése.

A Vht. 16. § a) pontja végrehajtás alapjául szolgáló marasztalást tartalmazó közjegyzői végzéseket tartalmaz, ezért a felsorolásba a szabályozás beilleszti a hagyatékátadó végzést is.

A végrehajtást önálló bírósági végrehajtó fogatosítja a Vht.-nek a pénzkövetelés végrehajtására vonatkozó általános, és újonnan beiktatott alcímében foglalt speciális szabályai szerint. Egyes Vht.-beli szabályok alkalmazására az eljárás céljánál, jellegénél fogva nem kerül sor, míg mások alkalmazását a szabályozás – alapvetően az adós jogállásával, valamint a behajtandó (hagyatéki hitelezői) pénzkövetelés hiányával összefüggésben – tételesen kizárja. Az általános illetékességi szabály (adós lakóhelye) értelemszerűen nem alkalmas az ügyek elosztására, ezért a rendelkezés ehelyett az örökhagyó lakóhelyét jelöli meg illetékességi okként.

Az eljárás rendeltetésével (a vagyontárgy pénzeszközzé transzformálásával) van összefüggésben, hogy a végrehajtást ingóságra és ingatlan vagyontárgyakra lehet kérni; ingóságokon természetesen a Vht. ingó fogalmát kell érteni (jogok, követelések, társasági részesedések is).

A végrehajtás a hagyatékot megszerző állammal szemben kerül elrendelésre, hiszen az ő tulajdonát képező vagyontárgyak lefoglalására és értékesítésére kerül sor. Tekintettel arra, hogy a végrehajtást kérői és adósi (kötelezett) pozíció alapesetben ellenérdekű felek eljárási pozícióját jelenti, a rendelkezés kifejezetten rögzíti,

hogy ebben az eljárásban ez ugyanahhoz a személyhez tartozik, s a felek azonossága nem akadályozza az eljárás lefolytatását.

A szabályozás a hagyatéki hitelezőket sem zárja el a követelésük behajtásától, esetükben az általános szabályok szerint történik az igényérvényesítés. Ha az eljárás időtartama alatt kerül sor az ügyükben végrehajtható okirat kiállítására, úgy ügyüket ezen eljáráshoz csatolják, ha pedig a későbbiekben, úgy igényüket külön eljárásban érvényesíthetik az állammal szemben.

Tekintettel arra, hogy az eljárás akkor éri el a célját, ha érdemi költségcsökkentést eredményez, továbbá ha a vagyontárgyak időközbeni állagromlása, ismeretlen helyre kerülése nem nehezíti az értékesítésüket, célszerű az eljárás kezdeményezését határidőhöz kötni, ami a hagyatékátadó végzés (ítélet) jogerőre emelkedésétől számított 60 nap.

A végrehajtást a végrehajtható okiratban megjelölt vagyontárgyakra kell lefolytatni; azokat le kell foglalni és végrehajtási értékesítésükre kerül sor. A lefoglalást helyszíni eljárással kell foganatosítani, de mivel az ingóság nem feltétlenül az adós őrzetében van, ezért a rendelkezés meghatározza, hogy mely helyszíneken kell azt megkísérelni.

Ha a vagyontárgyat nem sikerül fellelni, erről a feleket és egyéb érdekeltet értesíteni kell annak érdekében, hogy az általuk esetlegesen bejelentésre kerülő helyszínen is megtörténhessen a foglalás – a harmadik személynél történő foglalás szabályai szerint. A foglalás túrése iránti per indítása az általános szabályok szerint a végrehajtást kérő joga; ezt a szabályozás az említett előírással sem korlátozza, illetve természetesen azt a végrehajtást kérőt is megilleti, akinek az ügyét a csatolás szabályai szerint intézi a végrehajtó az alapüggyel együtt.

A foglalásra egyekben az általános szabályok szerint kerül sor; annak során szükséges esetben zár alá vétel is alkalmazható, illetve figyelembe kell venni a speciális ingóságok kezelésére vonatkozó előírásokat is, valamint intézkedni kell a zálogjogosult értesítése iránt is a végrehajtásba történő bekapcsolódás lehetővé tétele érdekében. Az előre meghatározott vagyontárgyakra és az adós jogállására tekintettel nem szükséges ugyanakkor a végrehajtási kényszer fokozatos alkalmazására vonatkozó korlátok betartása: az egyes vagyontárgyak értékesítésére akár egyidőben is sor kerülhet. A tulajdonos személyére figyelemmel nem alkalmazandóak a mentesség szabályai sem, az egyébként mentes vagyontárgyak is lefoglalandók. E vagyontárgyak amennyiben az örökhatárral együtt lakók létfenntartásához szükségesek, részükre kérelmükre ingyenesen átadásra kerülhetnek.

Ha a vagyontárgy felkutatása érdekében tett intézkedések nem vezettek eredményre, a felkutatás végső módja a vagyontárgy átadására felhívó hirdetmény közzététele, melyet az árverési hirdetménnyel megegyező módon kell közzétenni.

A vagyontárgyak végrehajtási értékesítésének módja megegyezik a pénzkövetelés behajtása esetén történő értékesítéssel: árverésre, árverésen kívüli, árverés hatályával történő eladásra, továbbá bizományi értékesítésre kerülhet sor, de ingóság esetében az első árverésen a legkisebb vételár a kikiáltási ár 25%-a lehet. Az eredményes értékesítésre vezető megoldásokat a rendelkezés azzal bővíti, hogy nemcsak a technológiai egységet képező ingók esetében, hanem szélesebb körben van mód több vagyontárgy egy árverési tételként történő értékesítésére.

A végrehajtás akkor sikeres, ha minél magasabb árverési vételár folyik be, számos esetben ugyanakkor többszöri értékesítési kísérlet sem vezet eredményre, illetve átvételre sem kerül sor; ez lényegében azt mutatja, hogy a vagyontárgy iránt nincs kereslet, abból vételár nem realizálható. Az általános szabályok szerint ilyenkor a vagyontárgyat fel kell oldani a foglalás alól és visszaadni az adósnak, arra a továbbiakban már nem terjed ki a végrehajtási kényszer. Ebben az eljárásban is így indokolt eljárni, hiszen az eljárás célja az, hogy a vagyontárgyak veszítsék el speciális jellegüket és minél eredményesebben épüljenek vissza a piaci forgalomba. Árverés esetén ezt a terhek törlése segíti elő, a szabályozás ebben az esetben is ezt írja elő.

Az árverési vételárat a behajtandó követelések hitelezői, azaz a végrehajtást kérők között kell a kielégítési sorrend szabályai szerint felosztani; ebben az eljárásban is ez érvényesül azzal, hogy elsőként a végrehajtási joggal rendelkező hagyatéki hitelezők kaphatnak kielégítést, a még nem esedékes vagy végrehajtható okirattal még nem rendelkező követelések fedezetének biztosítására a fennmaradó összeg végrehajtást kérőnek történő kifizetése szolgál. Ahhoz, hogy a felosztást a végrehajtó el tudja végezni, meg kell keresnie a vagyontárgyat másik végrehajtási ügyben lefoglaló végrehajtót és az általa küldött adatok alapján kell a további végrehajtást kérőt és követelését az árverési hirdetményben feltüntetni. Végrehajtást kérők mellett végrehajtásba bekapcsolódott zálogjogosultak is részesülhetnek a felosztásnak egyrészt oly módon, hogy ha bekapcsolódnak az eljárásba, vagy pedig úgy,

ha a csatolásra kerülő egyéb végrehajtási ügybe kapcsolódtak be korábban és így váltak végrehajtást kérővé. Ez utóbbi esetben a végrehajtásba már nem szükséges ismételt bekapcsolódnia a zálogjogosultnak, hanem a Vht. 114/A. § (11) bekezdésében foglaltakkal megegyezően a bekapcsolódás e végrehajtásra is kiterjed.

Az eljárás célja az, hogy a vagyontárgy öröklése folytán fennálló egyfajta függő helyzet szűnjön meg: a vagyontárgyak helyett pénzüsszeget kezeljen az állam a később jelentkező hagyatéki hitelezők kielégítésére felkészülve, ha pedig az öröklött vagyonból pénzüsszeg nem realizálható, e vagyontárgyak az állam részére történő visszaadásuk esetén se képezzenek fedezetet a hagyatéki hitelezők követelésére, hanem az általános szabályok szerint legyenek kezelhetőek. Az állam felelősségének átalakulása (a pénzüsszeggel való helytállásra „korlátozódása”) annak függvénye, hogy az eljárást sikerül-e eredményesen befejezni, ennek eseteit szabályozzák a Vht. 210/G. § (2)–(4) bekezdésébe beiktatott rendelkezések. A vagyontárgy értékesítése esetén tehát az állam hagyatéki felelőssége a vagyontárgy helyébe lépett pénzüsszeggre korlátozódik. Fellelhetetlen vagyontárgy, illetve – sikertelen értékesítés esetén – az állam részére visszaadás esetén azonban az állam hagyatéki felelőssége megszűnik. Ezek mellett az is eredményezi a cum viribus, pro viribus felelősség megszűnését, ha az egyébként mentesnek minősülő vagyontárgyat az örökhagyó rászorult hozzátartozója kapta meg. Természetesen nem vonatkozik a felelősség átalakulása az eljárásból kihagyott vagyontárgyra, vagyis ha az állam a végrehajtást nem minden megöröklött vagyontárgyra kezdeményezte. Ugyanígy nem eredményezi a felelősség átalakulását az, ha a végrehajtást kérő érdekkörében felmerülő okból nem jár sikerrel a foglalás.

16. §

A rendelkezés az MNV Zrt.-t megillető kedvezményeket az MVH mint egyedi jogosultságokkal rendelkező tulajdonosi joggyakorló szervezet számára is biztosítja a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításával.

17. §

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításával az MNV Zrt. mellett az MVH számára is lehetővé válik a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásainak igénybevétele.

18–20. §

Amennyiben az állam valamely gazdasági társaságban bármilyen mértékű társasági részesedést örökölt, az adott társaságra irányadó jogszabályok és a társaság létesítő okirata alapján az állapítható meg, hogy az állam egyáltalán beléphet-e tagként a társaságba vagy esetleg csak elszámolásra tarthat igényt (pl. korlátlan felelősséget az állam nem vállalhat, társaságba tagként ilyen esetben nem léphet be). Az állam örökös minőségének megállapításakor a társaságnak – különösen egy elhúzódtat hagyatéki eljárás utáni – tényleges működőképessége, aktuális gazdálkodási helyzete, jövőbeli elképzelései, stratégiája, a társaság, annak tagjai vagy esetleg egyéb érdekeltek (vezető tisztségviselők, munkavállalók) állam kivásárlására vonatkozó esetleges szándékai nem ismertek. Az állam öröklése esetén első lépésként az állam nevében eljáró tulajdonosi joggyakorlónak kell tájékozódnia a társaság helyzetéről, ennek során a legfőbb szerv összehívását is kezdeményezheti, amely legfőbb szervi ülés a társaság tagja és vezető tisztségviselői részvételével transzparens egyeztetési és akár azonnali elvi döntési lehetőséget is biztosít az állami tulajdonba került részesedés, illetve – indokolt esetben – a társaság jövőbeli helyzetének rendezésére. Amennyiben a legfőbb szerv ülésének összehívása a tulajdonosi joggyakorló kezdeményezésére nem történik meg, a tulajdonosi joggyakorló jogosult a cégbíróság intézkedését kérni.

Amennyiben az állami örökléssel érintett társaság működésképtelen, mert nincs vezető tisztségviselője vagy az törvényes feladatait nem látja el, a cégbíróság törvényességi felügyeleti eljárást indíthat. Közérdekből, az állam öröklésére tekintettel indokolt, hogy az ilyen eljárásokban felügyelőbiztosként a Cstv. szerinti állami felszámoló kerüljön kijelölésre.

Úgyszintén indokolt lehetővé tenni, hogy az állami örökléssel érintett társaságok végelszámolójaként a Cstv. szerinti állami felszámoló is eljárhasson.

A rendelkezés emellett jogtechnikai jellegű szövegcsérés módosítást tartalmaz.

21. §

A szabályozás pontosítja a Vtv. preambulumban annak érdekében, hogy az az állami vagyoni körben felhalmozott, állami vagyongazdálkodási feladatok ellátásához nem szükséges vagyonelemek átruházásának célját is tükrözze, megteremtve és megkülönböztetve így a hatékonyabb, eredményesebb, költségtakarékosabb állami vagyongazdálkodás másik irányát, a nemzet számára tartós értéként megőrzendőnek minősülő vagyon védelmét szolgáló vagyongazdálkodás mellett.

22. §

A kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében meghatározásra kerülnek a tulajdonosi joggyakorlás és a vagyongazdálkodás általános céloktól eltérő, elsődleges feladatai.

23. §

A rendelkezés előírja, hogy az állam szükségképpen törvényes öröklése útján állami tulajdonba kerülő vagyonelemek, valamint a köztartozás fejében állami tulajdonba kerülő vagyonelemek felett az államot megillető tulajdonosi jogokat az MVH gyakorolja, utal továbbá arra, hogy a kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében a tulajdonosi joggyakorlás átadására vonatkozó szabályokat az V/A. Fejezet állapítja meg.

24. §

A hagyatéki gyűjtemény fogalmának bevezetése mellett megállapításra kerülnek a hagyatéki gyűjtemény elemeinek besorolására, illetve gyűjteményből való kiemelésére vonatkozó alapvető szabályok. A fogalom meghatározását indokolja, hogy az állam szükségképpen törvényes örökös pozíciójából fakadóan, a hagyatéki ügyekben eljáró állami tulajdonosi joggyakorló évente mintegy 1000–1200 teljes hagyaték számbavételére, feldolgozására és kezelésére köteles. A rendelkezés a hagyatékot alkotó vagyontömegek mozgását, nyilvántartásba vételét könnyíti meg.

25. §

Az MVH köteles tételes nyilvántartást vezetni a tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, kivezetésre szánt állami vagyonról a Vtv. új V/A. Fejezetében foglaltak szerint, ugyanakkor annak átmeneti állami tulajdonban tartására és állományának, összetételének folyamatos változására tekintettel erről a vagyoni körrel az MNV Zrt. részére elegendő az MVH rábízott állami vagyonról készített mérlegadatainak megküldése, amely adatszolgáltatásra a hatályos szabályozásban is van példa, a nemzetbiztonsági szolgálatok tekintetében.

26. §

A módosítás a kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos szabályok megteremtését szolgálja az V/A. Fejezet beiktatásával. Az MVH az e fejezetben foglaltak szerint jár el a kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos feladatai ellátása során. A kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében a stratégiai jellegű, állami vagyonban tartandó vagyonelemekre vonatkozó, IV. és V. Fejezetben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók.

A kivezetésre szánt állami vagyon körébe az Nvtv. 3. § (1) bekezdés 7. pontja szerinti, az állam szükségképpen törvényes öröklése útján és a köztartozások fejében állami tulajdonba kerülő (ideértve a 2010. június 17. napján és ezt követően a Nemzeti Adó- és Vámhivatal követelése fejében átadott vagyont is), valamint az MNV Zrt. által – a tulajdonosi joggyakorlása alatt álló, általa közvetlenül hasznosított, kis értékű vagyonelemek köréből – kivezetésre szánt állami vagyonba tartozó vagyonnak minősített és az MVH részére átadott vagyonelemek, továbbá az MNV Zrt. által az MVH részére átadott törvényben meghatározott követelések tartoznak.

Kis értékű vagyonelemnek minősül az ingóság, ha egyedi, nyilvántartási értéke 1 millió forint vagy az alatti érték, egyéb vagyonelem egyedi bruttó 25 millió forint vagy az alatti nyilvántartási érték esetén. Az MVH tulajdonosi joggyakorlásába kell adni értékre tekintet nélkül a kivezetésre szánt vagyonba tartozó járműveket, ugyanakkor a Vtv. végrehajtási rendelete meghatározhat olyan speciális ingósági köröket (pl: kulturális javak), amelyeket kis érték alatt is az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlásában kell tartani, illetve az ilyen típusú vagyonelemeket – ha az MVH tulajdonosi joggyakorlása alá kerülnek – az MVH-nak az MNV Zrt. részére át kell adni.

A fejezet részletesen meghatározza az MVH jogállását, feladatait, a működésére vonatkozó speciális feltételeket.

Az MNV Zrt. és az MVH közötti vagyonátadások tekintetében az adminisztrációs feladatok csökkentése, az átadások változó átfutási idejének korlátozása és jogszabályban meghatározott ütemezése, valamint a kor elvárásaihoz igazodó elektronikus ügymenet biztosítása érdekében egy erre szolgáló informatikai rendszerben, külön platformon keresztül történik az átadandó vagyonelemek adatainak feltöltése. A tulajdonosi jogok átszállása a Vtv. rendelkezései alapján, a törvény erejénél fogva történik – főszabály szerint féléves rendszerességgel – a két tulajdonosi joggyakorló szervezet feladatkörébe tartozó vagyonelemeinek folyamatos felülvizsgálata és az ennek eredményeképpen megvalósuló adatfeltöltések alapján. Az átadás megtörténtéről a rendszer igazolást állít ki, amely igazolás az átvevő tulajdonosi joggyakorló egyoldalú nyilatkozatával együtt alapja lesz a változások hatósági nyilvántartásokban történő átvezetésének is. Vagyongazdálkodási érdekekből az MNV Zrt. egyoldalú nyilatkozattal is rendelkezhet valamely vagyonelem tulajdonosi joggyakorlásának eltérő időpontban, de úgyszintén az átadási felületen megvalósuló átadásáról vagy átvételéről.

A rendelkezés meghatározza a kivezetésre szánt állami vagyonnal való gazdálkodás és az annak elidegenítésére vonatkozó külön szabályokat is. A kivezetésre szánt állami vagyon hasznosítása csak átmeneti jelleggel történhet.

Az MVH a kivezetésre szánt állami vagyon típusára, jellegére, fizikai állapotára, valamint a piaci viszonyokra, továbbá az Nvtv. 7. § (3) bekezdésében meghatározott vagyongazdálkodási követelményekre is figyelemmel dönt a vagyontárgy állami tulajdonból való kivezetésének módjáról. Az MVH az értékesítés során a kereskedelmi észszerűség követelményének megfelelően köteles eljárni azzal, hogy az MVH a kivezetésre szánt állami vagyont bármely, a Vtv.-ben meghatározott vagy egyéb olyan eljárással is értékesítheti, amely megfelel az érintett vagyonelem szokásos értékesítési módjának és az állami tulajdon gyors, hatékony, célszerű és költségtakarékos megszűnését eredményezi. A kivezetésre szánt állami vagyon értékesítésének elsődleges célja a költségtakarékos, észszerű állami vagyongazdálkodás feltételeinek biztosítása, e célok megelőzik az értékarányosság követelményének érvényesítését. E körben az MVH figyelembe veheti az értékesítésre szánt vagyonelem megtartása vagy értékesítésének újabb megkísérlése esetén felmerülő – törvényben meghatározott – költségeket, a fennálló piaci keresleti viszonyokat.

Az értékesítésre szánt vagyontárgy forgalmi értékének megállapítását az MVH által foglalkoztatott belső vagy külső értékbecslő is elvégezheti. Az értékelés részletszabályait és módszertanát az MVH külön szabályzatban állapítja meg.

Az MVH részére – a kis értékű, kivezetésre szánt vagyonba tartozó vagyonelemek rendkívül heterogén jellegére tekintettel – a Vtv. meghatároz egyedi, egyszerűsített értékesítési eljárás típusokat azzal, hogy az általános jelleggel előírt törvényi követelmények megtartásával egyéb értékesítési módok alkalmazására is van lehetősége, továbbá az MNV Zrt.-hez hasonlóan, csomagban történő értékesítést is alkalmazhat, illetve harmadik személy közreműködését is igénybe veheti.

Garanciális szabály, hogy versenyeztetés nélküli értékesítés során az MVH a kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozó vagyontárgyat legalább becsült forgalmi értéken idegenítheti el.

A kivezetésre szánt állami vagyon tulajdonjogát az MVH – értékhatárra való tekintet nélkül – jogosult ingyenesen átruházni helyi önkormányzat, egyház, egyházi jogi személy, karitatív tevékenységet folytató civil szervezet és közhasznú szervezet részére.

Ezen túl az MVH a Vtv. végrehajtási rendeletében meghatározott bruttó nyilvántartási érték alatt ingyenesen adhatja át speciális esetekben az önmagában, önállóan nem hasznosítható – így a törvényi vélelem szerint várhatóan eredményesen nem értékesíthető – vagyonelemek tulajdonjogát a törvényben meghatározott az adott vagyonelemmel összefüggésben előírt, objektíven vizsgálható módon kapcsolatban álló kedvezményezettek részére.

Az értékesítés és az ingyenes átadás egyenértékű eszközök, az adott vagyonelemmel kapcsolatos körülmények és a kivezetési cél mérlegelésével, bármelyik alkalmazható megoldás.

A kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozó gazdasági társaságok működése során az állam átmeneti tulajdonosi helyzetére tekintettel indokolt mentesítést adni azok alól a jellemzően többségi állami befolyás alatt álló gazdasági társaságokra vonatkozó kötelezettségek alól, amelyek célja ténylegesen nem egyeztethető össze a kivezetésre szánt vagyoni körbe tartozó vagyonelemek rendeltetésével és jellemzően jelentős adminisztrációs kötelezettség teljesítését, magas költséget és többleterőforrás ráfordítást igényelnek.

28. §

Kiegészítő rendelkezés, amely szerint a kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos elővásárlási vagy vételi jog gyakorlására az MVH jogosult.

29–30. §

A Vtv. átmeneti rendelkezései között kerül meghatározásra az MVH 2022. január 1-jével történő működésének megkezdéséhez az MNV Zrt. rábízott vagyonából a kivezetésre szánt vagyonelemek első körben történő átadása teljesítésének előírása.

31. §

Felhatalmazó rendelkezések.

32. §

Jogtechnikai jellegű szövegcsérés módosítás.

33. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

34–35. § és 37. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) módosításával az örökléssel érintett gazdasági társaságok működőképességének megőrzése és vagyonának védelme érdekében garanciális szabályok kerülnek bevezetésre. Ezek alapján a többségi befolyással rendelkező tag vagy az egyedüli vezető tisztségviselő halála esetén a jegyző, illetve a közjegyző köteles vizsgálni az örökhagyó ilyen minőségével összefüggő vagyonelemeit, iratait és azokról jegyzéket kell készítenie. Ezek az intézkedések biztosítják, hogy a hagyatéki eljárásban rögzítésre és megőrzésre kerüljenek az e jogviszonyokkal közvetlenül kapcsolatba hozható iratok, vagyonelemek.

A Hetv. 32. § (5) bekezdésének módosítása a más törvényes örökös hiányában várhatóan állami örökléssel érintett társaság esetén ügygondnokként – díj- és költségek megelőlegezése nélkül – az állam képviseletében eljáró tulajdonosi joggyakorló kirendelését írja elő, ha a tulajdonosi joggyakorló ezt maga kezdeményezi vagy más kérelmére indult biztosítási intézkedés esetén az ügygondnokként történő kirendelésével egyetért. Az állam nevében eljáró szervezet – az örökléssel érintett társasági részesedés által megtestesített befolyás mértékére, a társaság jellegére és körülményeire tekintettel meghozott döntése alapján – ügygondnokként korlátozott jogkörrel ugyan, de már az örökös minőségének jogerős megállapítása előtt támogatni tudná az érintett társaság működtetését, valamint egyúttal mint a tagsági jogok várományosa, tulajdonosi felügyeletet is gyakorolna felette.

A hagyatékot teljes hatállyal átadó végzés vagy a teljes hatályúvá vált ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés alapján a közjegyző minden esetben köteles értesíteni a cégbírást, ha az állam – nyilvánosan működő részvénytársaság kivételével – gazdasági társaságban bármilyen mértékű társasági részesedést örököl.

38–40. §

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Nfatv.) módosítása a tulajdonosi joggyakorló személyében bekövetkezett változásra figyelemmel indokolt. Az Nfatv. módosításának célja, hogy az Nvtv. és a Vtv. módosításával bevezetett kivezetésre szánt állami vagyon körébe tartozó közös tulajdonosi joggyakorlású, valamint törvényes öröklés eredményeként állami tulajdonba kerülő ingatlanok tekintetében a Nemzeti Földügyi Központ (a továbbiakban: NFK), az MVH és az MNV Zrt. tulajdonosi jogainak gyakorlása egyértelmű, valamint az ingatlanok egymás közötti átadása gyorsan, zökkenőmentesen a kornak megfelelő informatikai eszköz útján elvégezhető legyen.

A módosítás alapján a jövőben az állami tulajdonban álló vagy állami tulajdonba kerülő olyan ingatlan felett, amely az ingatlan-nyilvántartás szerint nem kizárólag a Nemzeti Földalapba tartozó földrészletet tartalmaz, a tulajdonosi jogokat a miniszter az MNV Zrt.-vel, valamint a kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozó ingatlanok

tekintetében az MVH-val együttesen gyakorolja a jövőben. A módosítások nyomán a földrészek a Vtv. 42/D. § (1) bekezdése szerinti átadási felületen keresztül kerülnek át az NFK-hoz.

41. §

A jogszabály rendezi az ingatlanok átadási felületen történő mozgatójának alapvető szabályait, megállapítja a tulajdonosi joggyakorlás átszállásának napját, és a számviteli rendezés módját. Az átadás megtörténtéről a rendszer igazolást állít elő, amely igazolás az átvevő tulajdonosi joggyakorló egyoldalú nyilatkozatával együtt alapja lesz a változások hatósági nyilvántartásokban történő átvezetéseknek is.

42. §

Szövegcsere módosítás.

43. §

Figyelemmel arra, hogy a módosítás alapján két alelnök lesz, indokolt törvényi szinten rendezni azt, hogy melyik alelnök jogosult az elnök akadályoztatása esetén eljárni.

44. §

Átmeneti rendelkezés arra nézve, hogy a módosítások nem érintik a jelenleg hivatalban lévő egy alelnök kinevezését.

45. §

Szövegcsere módosító rendelkezések.

46. §

A rendelkezés pontosítja az Nvtv. preambulát annak érdekében, hogy az megfelelően tükrözze a nemzeti vagyonban tartandó vagyoni körrel kapcsolatos célokat, a nemzeti vagyon átruházásának feladatait is.

47. §

Az Nvtv. meghatározza a kivezetésre szánt állami vagyon fogalmát, amely az MVH tulajdonosi joggyakorló feladatainak alapját képezi, ehhez kapcsolódóan az üzleti vagyon fogalmának pontosítása is szükséges az állami vagyoni kör tekintetében.

48. §

Az Nvtv. egyértelműen meghatározza, hogy a kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében a nemzeti vagyongazdálkodás feladata a vagyonelemek költségtakarékos, gyors és hatékony elidegenítése, kivezetése a nemzeti vagyon köréből. E célok mentén kerül kialakításra a kivezetésre szánt állami vagyonra alkalmazandó, speciális, eltérő jogi szabályozás.

49–50. §

A rendelkezés a kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében az e vagyoni kör átmeneti jellegű hasznosításhoz illeszkedő, eltérő szabályozást állapít meg.

51–52. §

A rendelkezések a kivezetésre szánt állami vagyon jellegéhez illeszkedő és az átruházás céljához igazodó törvényi szabályozást teremtik meg ingyenes átruházás esetén, valamint egyszerűsített eljárást tesznek lehetővé az átláthatóság vizsgálata során.

53. §

Az új sarkalatos szabályokat az Nvtv. sarkalatossági záradékában is indokolt feltüntetni.

54. §

A módosítás lehetővé teszi az Integrációs Szervezet pénzeszközeinek piaci alapon történő befektetését azzal a céllal, hogy az Integrációs Szervezet előmozdítsa tagjainak prudenciális megfelelését.

55. §

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

56. §

Pontosításra kerül a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény hatálya az MNV Zrt. által végzett tevékenységekre tekintettel.

57. §

A módosítás biztosítja, hogy ne kerüljön sor szükségképpen a pénzügyi holding társaság végelszámolására abban az esetben, ha a társaság visszaadja az engedélyét a Felügyeletnek.

58. §

A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény módosításával az MVH – az MNV Zrt.-hez hasonlóan – mentesül az innovációs járulékfizetési kötelezettség alól.

59. §

A módosítás indoka, hogy a szükségképpen törvényes örökléssel állami tulajdonba kerülő vagyon felett a tulajdonosi jogokat az MVH gyakorolja.

Végső előterjesztői indokolás

az egyes törvényeknek a kisgyermekkel otthon lévő szövetkezete létrehozásával összefüggő módosításáról szóló 2021. évi LXXXV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Magyarországon a családok védelme, úgyszintén a családok és az anyák támogatása, a kisgyermeküket gondozó és nevelő szülőknek történő segítségnyújtás meghatározó és kiemelt feladat. Erre figyelemmel a jelen szabályozás célja lehetőséget biztosítani a kisgyermekkel otthon lévő szülők számára, hogy a gyermek nevelésével és gondozásával összehangoltan, szabad döntésük szerint a foglalkoztatásban részt vegyenek rugalmas keretek között, személyes közreműködéssel, ezáltal gazdasági előnyhöz is jussanak, továbbá szociális és kulturális jellegű előnyökben is részesüljenek.

A szövetkezeti forma egy olyan jellegű társas vállalkozás, amely hagyományait, sajátosságait és igazolt aktuális eredményeit tekintve tagjai számára sokoldalú előnyök biztosítására képes. A szövetkezetben minden tagnak egy szavazata van („egy tag- egy szavazat” elve), a tagsági jogviszony rugalmas, nincsen munkavállalási kényszer, a tagok a személyes közreműködésükről autonóm döntenek megállapodva a szövetkezettel. A tagok a közreműködésük arányában részesülnek jövedelemben és vehetik igénybe a szövetkezet szolgáltatásait, részesülhetnek a szövetkezeti forma előnyeiből. Fontos továbbá az is, hogy a szövetkezetnek nincsen foglalkoztatási kötelezettsége. A szövetkezet a piaci szereplők számára folyamatos, rugalmas, szakszerű, az igényeiknek megfelelő szolgáltatást

képes nyújtani, mégpedig akként, hogy a foglalkoztatással járó adminisztrációs feladatokat is ellátja. A szabályozás mindezekre figyelemmel állítja a szövetkezeti formát a fókuszba.

A kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete olyan speciális szövetkezet, amely az érintettek számára a gyermekneveléssel és gondozással összeegyeztethetően rugalmas foglalkoztatást, jövedelemszerzési lehetőséget biztosít védett keretek között, közösséget teremt, lehetőséget nyújt a tagoknak a már meglévő ismeretük és tapasztalatuk naprakész megtartására és kamatoztatására, valamint azok fejlesztésére is. A kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete továbbá felületet ad a tagok számára az információ-, tudás-, tapasztalatszerzésre, cserére, átadásra a kisgyermek neveléséhez és gondozásához kapcsolódóan. A szabályozás mindezekkel hozzájárul a gyermekvállalás ösztönzéséhez, a demográfiai folyamatok pozitív alakulásához, a társadalmi kohézió erősödéséhez. A szabályozás a célkitűzéseit tekintve közérdeket juttat érvényre.

Az új típusú szövetkezet aktualitása hatványozottan fennáll napjainkban, tekintettel arra, hogy a Magyarország Kormánya által biztosított családtámogatási intézkedések, illetve Családvédelmi akcióterv hatására a születendő gyermekek száma növekszik és várhatóan a jövőben is növekedni fog. A több gyermekes családoknál, különösen három vagy több gyermek esetében az anyák részvételét a foglalkoztatásban ez az új típusú szövetkezet segíteni képes azáltal, hogy a munkajogi korlátoknál rugalmasabb feltételeket biztosít számukra, a munkájuk tartalmát, módját és mértékét az érintettek maguk dönthetik el. A rugalmas foglalkoztatás mellett pedig lehetőségük van önfejlesztésre és speciális ismeretek megszerzésére is a gyermekük nevelését és gondozását elősegítve ezáltal.

Az érintett alanyi kör a szövetkezetbe való belépésről önként dönthet. A belépést követően a szövetkezeti forma fő jellemvonásából következően a személyes közreműködés kötelező, a vagyoni hozzájárulás szintén, amelynek részleteiről a tagok döntenek. A szövetkezeti forma rugalmasságához az is hozzátartozik, hogy a személyes közreműködés részletei a tag és a szövetkezet közötti megállapodásban kerülnek rögzítésre. A szövetkezeti tag a személyes közreműködése alapján arányos jövedelemhez jut, az érintetteket a foglalkoztatásuk során járulékkedvezmény illeti meg. Az új típusú szövetkezet alkalmazkodni képes a mindenkori munkaerő piaci viszonyok alakulásához, előmozdítva a gazdaság élénkítését is.

A fenti célokra figyelemmel módosítást tartalmaz a törvényjavaslat különböző jogszabályokban, a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete létrejöttéhez és működéséhez szükséges tartalommal, illetve a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete és tagjai számára célszerű és arányos támogatást biztosítva.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A szociális szövetkezet és a közérdekű nyugdíjas szövetkezet mellett kiterjesztésre kerül a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetének bejegyzésére irányuló eljárására is az illetékmentesség.

2. §-hoz

Figyelemmel a törvényjavaslat által bevezetett új szövetkezeti formára, valamint annak komplex célkitűzésére a kisgyermekkel otthon lévők tekintetében az ágazati törvényekben is szükséges a módosítások átvezetése. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény szerinti munkaviszony fogalom alól a törvényjavaslat értelmében kikerül a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetének a nem nagyszülőként gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban részesülő tagjával fennálló jogviszonya –, a közérdekű nyugdíjas szövetkezet öregségi nyugdíjban és bányászjáradékban részesülő tagja, a szociális szövetkezeti tag és az iskolaszövetkezeti tag jogviszonyához hasonlóan.

3. §-hoz

Jogtechnikai módosítás.

4. §-hoz

A módosítás értelmében nem minősül ellenértéknek a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetének nem nagyszülőként gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban részesülő tagja által

a szövetkezetben végzett tevékenység ellenértékeként megszerzett, a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján adómentes bevétel (így pl. az élelmiszer, fogyasztásra készétel vásárlására felhasználható utalvány formájában szerzett bevétel, támogatás, segély).

5. §-hoz

A kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetében külső szolgáltatásra vonatkozó tagsági megállapodás alapján történő személyes közreműködés munkavédelmi szempontból szervezett munkavégzésnek minősül annak érdekében, hogy az érintettek tekintetében tevékenységük kifejtése körülményeinek egészséget nem veszélyeztető és biztonságos volta kontrollálható legyen.

6–7. §-hoz

A Bér garancia Alapról szóló törvény módosításra kerül annak érdekében, hogy bér garancia-eljárás keretében a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezetnek a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete részére meg nem fizetett szolgáltatási díjból a törvény által meghatározott összeg megelőlegezhető legyen.

8. §-hoz és 1. mellékletéhez

A törvényjavaslat mentességet biztosít a személyi jövedelemadó megfizetése alól a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetének nem nagyszülőként gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban részesülő tagja által végzett személyes közreműködés ellenértékeként például élelmiszer, fogyasztásra készétel vásárlására felhasználható utalvány formájában megszerzett bevétel esetében.

9–10. §-hoz és 2. mellékletéhez

A kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetének adóalapjának megállapítási szabályai.

11. §-hoz

A módosítás a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetét a számviteli törvény hatálya alá vonja.

12. §-hoz

A kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetére vonatkozó szabályok bevezetésével kapcsolatos rendelkezések. E speciális szövetkezeti formára vonatkozó, az általános szövetkezeti szabályoktól eltérő normákat, a tagfelvételi kérelemre, a szavazati arányokra, a személyes közreműködésre, valamint a vagyoni hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A javaslat a szövetkezetbe történő belépés feltételül írja elő azon nyilatkozat megtételét, amely szerint a szövetkezeti tagság létesítésének és a személyes közreműködésnek nincs akadálya. A tagsági jogviszony attól a naptól megszűnik, amikortól a tag sem GYED-ben, sem GYES-ben nem részesül.

13. §-hoz és 2. mellékletéhez

A szövetkezetben szerzett jövedelmet járulékfizetési kötelezettség nem terheli, ez jelentős adóelőnyöket kínál a kisgyermekes tagoknak. Emiatt szükséges annak feltüntetése a bevallásban, hogy a tag nem nagyszülőként részesül-e gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban.

14. §-hoz

A módosítás mentesíti a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség alól a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetét a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezete és a nem nagyszülőként gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban részesülő tagja között fennálló jogviszonya alapján.

15. §-hoz

A módosítás értelmében a kisgyermekkel otthon lévők szövetkezetének nem nagyszülőként gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban részesülő tagjának személyes közreműködése főszabály szerint nem keletkeztet a társadalombiztosítás ellátásairól szóló törvény szerinti biztosított státuszt. Ugyanakkor

biztosítottak minősül az a tag, aki nem rendelkezik munkaviszonnyal, vagy más, biztosítással járó jogviszonnyal (időközben megszűnt, vagy nem is volt munkaviszonya, ilyen jogviszonya).

16. §-hoz

A törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

Végső előterjesztői indokolás az egyes otthonteremtési állami feladatok karitatív szervezet általi átvállalásáról szóló 2021. évi LXXXVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Elismerve a karitatív szervezetek társadalomért, különösen a nehéz helyzetben lévő családokért végzett szociális-szolgáltató tevékenységét, szolgálatát, jelen törvény támogatja a Nemzeti Eszközkezelő Program egyes állami feladatainak az MR Közösségi Lakásalap NKft. által történő átvállalását. A Nemzeti Eszközkezelő Programban résztvevő, nehéz helyzetben lévő családok hosszú távú mentorálása, segítése terén nagy tapasztalattal rendelkeznek a feladatot vállaló karitatív szervezetek. A feladatok átvállalására közszolgáltatási szerződés keretében kerül sor. Az MR Közösségi Lakásalap NKft. által ellátandó feladatok egyrészt a szociális lakásgazdálkodás megvalósítása és fenntartása, az ingatlanok bérleti jogviszonyaiból fakadó feladatok ellátása, továbbá a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő bérlőkért végzett szociális, segítő-szolgáltató tevékenység; másrészt a Nemzeti Eszközkezelő Program részletvételi konstrukciójának egyes lebonyolítói, követeléskezelői feladatainak ellátása, valamint a részletvevőkért végzett szociális, segítő-szolgáltató, mentori tevékenység.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A jogszabályhely rendelkezése alapján 2022. január 1. napján a magyar állam tulajdonában és a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság vagyonkezelésében lévő lakhatási célú ingatlanok az MR Közösségi Lakásalap NKft.-nek a fennálló lakásbérleti jogviszonyokkal terhelt, a fennálló lakásbérleti jogviszonyokból eredő jogosultságok és kötelezettségek átszállásával ingyenesen tulajdonba adhatóak.

Az ingyenes tulajdonszerzés feltételei jelen törvényjavaslatban kerülnek meghatározásra, továbbá az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy nyilvános határozattal döntsön a vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról.

Az ingatlanvagyonon az MR Közösségi Lakásalap NKft. szociális lakásgazdálkodást valósít meg és tart fenn, ellátja az ingatlanok bérleti jogviszonyából fakadó feladatokat, továbbá a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő bérlőkért szociális, segítő-szolgáltató tevékenységet végez. A további rendelkezések az átadásra és a bérleti jogviszonnyal érintett ingatlanokra vonatkozó részletszabályokat állapítják meg.

A 2. §-hoz

A Nemzeti Eszközkezelő Program keretében a részletvételhez kapcsolódó egyes állami követeléskezelői, lebonyolítói feladatokat, továbbá a nehéz helyzetbe kerülő részletvevők mentorálását, segítő-szociális tevékenységet 2022. január 1-jétől az MR Közösségi Lakásalap NKft. látja el. A feladatátvállalásról az MNV Zrt. és az MR Közösségi

Lakásalap Nkft. közszolgáltatási szerződést köt. Rögzítésre kerülnek továbbá a feladatokhoz kapcsolódó adategyeztetési, adatkezelési rendelkezések.

A 3. §-hoz

Az MR Községi Lakásalap NKft. e törvényből fakadó feladataira, tevékenységére vonatkozó speciális rendelkezések, valamint a társaság közhasznú jogállásának megállapítása.

A 4. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

Az 5. §-hoz

Átmeneti rendelkezések a feladatátadás-átvételhez kapcsolódóan.

A 6. §-hoz

Sarkalatossági záradék.

A 7. §-hoz

A jogalkotásra vonatkozó európai uniós követelményekre utaló rendelkezések.

A 8. §-hoz

Átmeneti rendelkezés a 2022. január 1. napján folyamatban lévő ügyek tekintetében.

A 9. §-hoz

A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításáról szóló 2018. évi CIII. törvény egyes rendelkezéseinek hatályon kívüli helyezése.

Végző előterjesztői indokolás

a játékosügynöki tevékenység szabályozásával összefüggésben a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló 2021. évi LXXXVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az egyes sportágakban tevékenykedő játékosügynökök, játékosügynökségek tevékenységére jelenleg a nemzetközi és az országos sportági szakszövetségek belső szabályzatai tartalmazzak rendelkezéseket, azonban a transzparencia növelése érdekében indokolt, hogy bizonyos szabályok egységesen, törvényi szinten – a sportról szóló 2004. évi I. törvény (a továbbiakban: Sportv.) módosításával – kerüljenek rendezésre.

Jelenleg a játékosügynökök, játékosügynökségek nyilvántartása és működési szabályozottsága rendkívül eltérő, néhány sportág esetében nem is létezik. A javaslat célja, hogy ha működik az adott látvány-csapatsport sportágban (labdarúgás, kézilabda, kosárlabda, vízilabda, jégkorong, röplabda) játékosügynök vagy játékosügynökség, úgy annak nyilvántartása kötelező legyen. A javaslat meghatározza a játékosügynöki tevékenység, a játékosügynök és a játékosügynökség fogalmát, valamint előírásra kerül, hogy játékosügynöki tevékenységet csak az folytathat, aki a játékosügynöki tevékenység folytatását bejelentette és megfelel a jogszabályban meghatározott feltételeknek. A játékosügynöki tevékenység folytatása tekintetében a szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóság az adott sportágban működő országos sportági szakszövetség.

A javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy a látvány-csapatsportban működő országos sportági szakszövetség – ha azt a nemzetközi szövetség szabályzata nem tiltja – játékosügynökséget alapíthasson, amely ellátja a kormányrendeletben meghatározott sportszakmai teljesítményt elért – elsősorban az utánpótlás-nevelési korosztályhoz, illetve a magyar nemzeti válogatott keretbe tartozó – sportolók képviselését. A fiatal felnőtt, már hivatásos játékos az a korosztály, amely a legnagyobb szakmai figyelmet érdemli az adott sportág jövője szempontjából, számukra a legfontosabb, hogy a megfelelő életkorban, tudásuknak megfelelően a lehető legjobb feltételek mellett készüljenek és versenyezzenek abban a sportszervezetben, ahol fejlődésük töretlen lehet. A szakszövetség ügynöksége szoros szakmai együttműködésben áll a sportág szakmai vezetésével, így egy-egy játékos (át)igazolását kizárólag a játékos szakmai fejlődésének elsődlegessége határozhatja meg. Ezen ügynökségek kizárólag nonprofit jelleggel működhetnek, így minden bevételt vissza kell forgatni a sportágba.

Jelenleg a játékosügynökök minden korlátozás nélkül köthetnek szerződést a sportolóval, és az (át)igazolásokra sokszor kevésbé sportszakmai, mint inkább anyagi, gazdasági szempontok mentén kerül sor, ezáltal az adott sportág vonatkozásában nem térülnek meg a játékos képzése, fejlődése érdekében nyújtott és igénybe vett állami, illetve TAO támogatások. Ezt ellensúlyozandó kerül biztosításra a játékosügynökségeket terhelő visszatérítés arra az esetre, ha olyan hivatásos sportoló közvetítésében akarnak közreműködni, aki jogszabály által meghatározott kiemelt sportolói körbe tartozik. Az így megfizetett összeget a szakszövetség köteles az utánpótlás-nevelés támogatására (például azáltal, hogy az utánpótlás nevelésben élen járó sportszervezetek között szétosztja), illetve – elismerve ezáltal a szülők, törvényes képviselők tevékeny hozzájárulását gyermekük sportszakmai fejlődéséhez – nevelési hozzájárulásra fordítani.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A hivatásos sportoló igazolásával, illetve átigazolásával összefüggésben az országos sportági szakszövetség által alapított játékosügynökségnek járó közvetítői jutalék és a szakszövetséget a Sportv. 37/D. § (2) bekezdése alapján megillető költségtérítés miatt indokolt a Sportv. 11. § (1) bekezdésének a módosítása.

2–3. §-hoz

A látvány-csapatsportban működő országos sportági szakszövetség gondoskodik a sportágában a játékosügynökök és játékosügynökségek nyilvántartásáról. A javaslat értelmében a látvány-csapatsportban működő országos sportági szakszövetség köteles megalkotni a játékosügynöki tevékenységre vonatkozó szabályzatát.

4. §-hoz

A Sportv. 37/A. §-a meghatározza a játékosügynöki tevékenység fogalmát, valamint a játékosügynök és a játékosügynökség fogalmát. Ez alapján játékosügynökség a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szolgtv.) 2. § e) pontja szerint játékosügynöki tevékenységet folytató szolgáltató is.

A módosítás következtében a játékosügynök is sportszakembernek fog minősülni. Ily módon a sportszövetségnek lehetősége lesz a játékosügynökkel szemben sportfegyelmi eljárást lefolytatni, ha a jogszabályban, valamint a sportszövetség szabályzatában meghatározott előírásokat megszegi. A játékosügynökkel és a játékosügynökséggel szemben bírság vagy tevékenységtől eltiltás is kiszabható. A bírságfizetésből származó bevétel az országos sportági szakszövetség bevételeit képezi.

A látvány-csapatsportban működő országos sportági szakszövetség – ha azt a nemzetközi szövetség szabályzata nem tiltja – játékosügynökséget alapíthat. Az egyszemélyes működési forma révén a társaságban további természetes személy vagy gazdasági társaság tulajdont nem szerezhet, így mindvégig a sportági szakszövetség

érdekei érvényesülhetnek a működés során. Ha a látvány-csapatsport sportágban működik országos sportági szakszövetség által alapított játékosügynökség, és az országos sportági szakszövetség sportágába tartozó, a 28. életévét be nem töltött, kormányrendeletben meghatározott sportszakmai teljesítményt elért sportoló igazolására, átigazolására más játékosügynökség közreműködésével kerül sor, ezen játékosügynökségtől az országos sportági szakszövetség költségtérítésre tarthat igényt, amelyet utánpótlás-nevelés támogatására és nevelési hozzájárulásra köteles fordítani. A fenti szabály nem vonatkozik arra az esetre, ha a hivatásos sportoló játékosügynökség vagy játékosügynök bevonása nélkül, saját maga ruházza át játékjoga használati jogát sportszervezetre.

5. §-hoz

A módosítás következtében a játékosügynök is sportszakembernek fog minősülni, így módon a sportszövetségnek lehetősége lesz a játékosügynökkel szemben sportfegyelmi eljárást lefolytatni.

6. §-hoz

Átmeneti rendelkezés, amelynek célja, hogy a 37/D. § (2) bekezdése alapján a játékosügynökségeket terhelő költségtérítés fizetésére vonatkozó előírás csak a 2022. január 1-jét követő igazolások, átigazolások esetében legyen alkalmazandó, biztosítva ezzel a kellő felkészülési időt.

7. §-hoz

A kormányrendeleti szintű szabályozás megalkotásához szükséges felhatalmazó rendelkezések. Az országos sportági szakszövetségek a játékosügynökségek tevékenységét oly módon is ellenőrzik, hogy a játékosügynökség működéséről időszaki beszámolót küld és adatközlést teljesít a szakszövetség felé.

8., 10. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

9. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

Végző előterjesztői indokolás

a Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény módosításáról szóló 2021. évi LXXXVIII. törvényhez

A gazdaság újraindítása érdekében a már eddig is lehetővé tett támogatási programok körét indokolt tovább erősíteni a beruházási és fejlesztési célú vállalkozás finanszírozás bővülése érdekében. Ennek támogatására a javaslat egy, a vállalkozások méretétől függetlenül elérhető új állami viszontgarancia programot vezet be, amelynek keretében a hitel- és kölcsönfelvétel esetén 85%-os, kötvénykibocsátás során 100%-os állami helytállást biztosít az állam. Az új programot indokolt elválasztani a vállalkozás finanszírozáshoz kapcsolódó standard, alapvetően a KKV-szektor általános finanszírozását segítő viszontgarancia rendelkezésektől és szereplőktől, támogatva ezzel azok zavartalan működését.

Végső előterjesztői indokolás**a Magyarország 2022. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2021. évi LXXXIX. törvényhez***(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül)***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 22. § (5) bekezdése alapján a Kormány a központi költségvetésről szóló törvényjavaslatban foglaltak megalapozásához szükséges törvénymódosításokat tartalmazó törvényjavaslatot készít, amelyet úgy nyújt be az Országgyűlésnek, hogy az a központi költségvetésről szóló törvénnyel legalább egyidejűleg hatályba lépjen. A törvényjavaslat a Kormány ezen kötelezettségének teljesítéséként a központi költségvetésről szóló törvényjavaslatban foglaltak megalapozásához szükséges törvénymódosításokat tartalmazza.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**Az 1. §-hoz és a 2. §-hoz**

A javaslat a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben szereplő Gazdaságvédelmi Foglalkoztatási Alap elnevezéseket Gazdaság-újraindítási Foglalkoztatási Alapra módosítja, megteremtve az összhangot a központi költségvetés címrendjével.

Emellett a javaslat a szakképzési hozzájárulás megszüntetésével kapcsolatos koherenciát biztosítja, erre tekintettel tartalmaz hatályon kívül helyező rendelkezéseket.

A 3. §-hoz és a 4. §-hoz

A javaslat a hatásköri törvény módosítása révén megteremti az összhangot az Áht. helyi önkormányzatok gazdálkodására vonatkozó egyes rendelkezéseivel.

Az 5. §–10. §-hoz

A javaslat a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) utazási költségtérítésre vonatkozó szabályait módosítja. Ezzel összefüggésben a javaslat pontosítja a helyi utazás fogalmát. A jelenlegi fogalom-meghatározás lehetővé teszi, hogy az utazási költségtérítés iránti kérelem elutasításra kerüljön azon útszakaszokra, amelyeket a biztosított két település közötti utazás során, a települések közigazgatási határain belül tesz meg. Mivel az eredeti jogalkotói szándék is az volt, hogy az utazási költségtérítésre való jogosultság akkor kerüljön elutasításra, ha a biztosított lakóhelye és az egészségügyi szolgáltató telephelye ugyanazon településen belül található, ezért a módosítás ennek megfelelően határozza meg az utazási költségtérítés fogalmát.

Az utazási költségtérítés jelenlegi rendszere úgy működik, hogy a biztosított a beutaló orvosától kéri, hogy állítsa ki számára az „Utazási utalvány Igazolás útiköltség-térítéshez” elnevezésű nyomtatványt, amit magával visz a beutalás helye szerinti egészségügyi szolgáltatóhoz, ahol az orvos igazolja – az utalvány „Igazoló szelvény”-én – a megjelenést. Ezzel szemben az utazási támogatások új rendszere abból indul ki, hogy a biztosítottak nem kell előzetesen kérnie a nyomtatvány kiállítását, hanem a megjelenés helye szerinti intézmény fogja egy informatikai rendszerben rögzíteni, hogy a beteg kért-e utazási támogatást. Mivel az újonnan kialakítandóval szemben a jelenlegi rendszer túlnyomórészt beutalás szempontú, ezért szükséges az ezzel összefüggő módosítások elvégzése.

A javaslat pontosítja, hogy a támogatás a biztosított lakóhelye (tartózkodási helye, szállása) és az egészségügyi szolgáltató közötti, kilométerben meghatározott távolságra kérhető. A támogatás abban az esetben jár, ha

a biztosított Magyarország területén belül utazik. Ugyanakkor, ha valaki külföldön lakik (Magyarországon sem lakó-, sem tartózkodási helyet nem létesített), de Magyarországon biztosított, akkor részére is jár utazási támogatás, azonban speciális szabályok szerint: ha ténylegesen Magyarországon lakik, de bármilyen ok miatt a lakcímét nem jelentette be a lakcímnnyilvántartásba, akkor – nyilatkozata alapján – a szállását szolgáló épület lakcímét kell figyelembe venni; ennek hiányában pedig a külföldi lakóhelyéhez legközelebb eső határátkelőhely és az egészségügyi intézmény közötti útvonalra jár neki támogatás. (Hasonló elv szerint kell eljárni akkor is, ha valamely okból kifolyólag a magyarországi lakó- vagy tartózkodási hellyel rendelkező biztosított ezen lakcímeiktől eltérő helyről utazik az egészségügyi szolgáltatóhoz, természetesen ez esetben vizsgálatra kerül az onnan történő utazás indokoltsága.)

Mivel az eddigi rendszerben utazási költségértéítésről beszéltünk, értelemszerűen nem volt a biztosítottaknak költsége, ha mentővel, betegszállítóval vitték az egészségügyi szolgáltatóhoz. Ugyanakkor mivel az új rendszer a jogintézményt más aspektusból közelíti meg (nem költséget térít, hanem támogatást biztosít), ezért szükséges annak a kimondása, hogy a biztosítottat utazási támogatás nem illeti meg az ilyen esetekben. A megváltozó szemléletmód indokolja egyúttal azt is, hogy az Ebtv. 22. §-át megelőzően az alcím megnevezése „Utazási költségértéítés”-ről „Utazási költségértéítési támogatás”-ra módosuljon.

A javaslat továbbá törvényi szintre emeli a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebtv. vhr.) 11. § (7)–(7b) bekezdése szerinti jogosultsági eseteket is.

Az utazási költségértéítési támogatás egy viszonylag egyszerű megítélésű ügy, amennyiben a kérelem benyújtásakor már a hatóság rendelkezésére állnak a döntéshozatalhoz szükséges adatok. A 2022. január 1-jétől bevezetni tervezett új informatikai rendszerben annak a technikai feltételei is rendelkezésre fognak állni, hogy az elektronikus úton benyújtott kérelmek emberi beavatkozás nélkül – automatikus döntéshozatali eljárás keretében – elbírálásra kerülhessenek. Ennek érdekében a javaslat rögzíti – figyelemmel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 40. § a) pontjában foglaltakra –, hogy az egészségbiztosító az automatikus döntéshozatali eljárás keretében jogosult eljárni.

Az Ebtv. 62. § (2a) és (2b) bekezdése pontosító jellegű módosítást tartalmaz az utazási költségértéítési támogatás rendszerének eltérő megközelítésű új szabályaira való tekintettel.

A javaslat pontosítja az Ebtv. 29. § (1) bekezdés c) pontját, mivel az „Utazási utalvánnyal” az orvos nem az utazási költségértéítésre való jogosultságot igazolja, hanem azt, hogy a biztosított utazási költségértéítést kíván igénybe venni, és hogy az egészségügyi szolgáltatónál megjelent. A jogosultságot ezzel szemben az egészségbiztosítási szerv bírálja el. Ehhez kapcsolódik az utazási támogatások rendszerének átstrukturálása, amelyre való tekintettel a javaslat a jogszabály szövegezését is megváltoztatja. Az utazási támogatások új rendszerében megszűnik a papír alapú igazolás (azaz a jelenlegi „Utazási utalvány”), az egészségügyi szolgáltató orvosa az általa használt informatikai rendszerben fogja rögzíteni az utazási támogatás iránti kérelem elbírálásához szükséges adatokat, amelyek a kérelem elbírálásakor átadásra kerülnek a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságok informatikai rendszereinek.

A 11–14. §-hoz

Magyarországon az Európai Csalás Elleni Hivatallal (a továbbiakban: OLAF) való együttműködésért, valamint ennek keretében a kapcsolódó feladatok ellátásáért az OLAF Koordinációs Iroda (a továbbiakban: Iroda) felel, így a 2020/2223/EU, EURATOM Rendeletben szereplő illetékes hatóságon keresztül történő együttműködés teljesítése érdekében szükséges az Iroda feladatkörének kiterjesztése a bankszámlaadatok rendelkezésre bocsátása során jelentkező együttműködésre.

Az Iroda kijelölését követően a 883/2013/EU, Euratom rendelet 7. cikk (3a) bekezdésében rögzített adatkör vonatkozásában az OLAF az Irodán keresztül küldhet megkeresést a hazai hitelintézetek részére.

A 15. §-hoz

A köztulajdonú gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Takarékos törvény) pontosítására irányuló javaslatok következtében a felügyelőbizottság tevékenységei könnyebben értelmezhetőek, amelyek által megvalósul a köztulajdonban álló gazdasági társaságok belső kontrollrendszeréről szóló további jogszabályi rendelkezésekkel való teljes körű összhang. A módosítás továbbá

egyértelműsíti a felügyelőbizottság soron kívüli ellenőrzésére, illetve tanácsadói tevékenységére vonatkozó szerepét.

A 16. §-hoz

A javaslat a Takarékos törvény módosításával kiemeli a Takarékos törvény 7/J. §-ának – a belső kontrollrendszer működtetésére vonatkozó rendelkezések – hatálya alól az Államadósság Kezelő Központ Zrt.-t (a továbbiakban: ÁKK Zrt.), a társaság speciális tevékenységére tekintettel. Az ÁKK Zrt. elsődleges és legfontosabb tevékenysége a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Gst.) alapján az adósságot keletkeztető ügyletek (hitelfelvétel, állampapír-kibocsátás, adósságátvállalás, stb.) kezelése, amelyek nem a saját számviteli nyilvántartásaiban, hanem az államháztartási nyilvántartásokban jelennek meg. Ezen ügyletek és a kapcsolódó tevékenységek ellenőrzése külön rendben történik, az irányadó államháztartási jogszabályok szerint biztosított. Az ÁKK Zrt.-nél a belső kontrollrendszer működtetésére vonatkozó rendelkezések végrehajtása nem tekinthető értéknövelőnek, azok adott esetben kapacitást vonhatnak el olyan feladatokról, amelyek végrehajtása a stratégiai célok teljesítéséhez szükséges.

A javaslat továbbá lehetővé teszi azt is, hogy a felügyelőbizottság mellett a tulajdonosi joggyakorló is kezdeményezhesse a belső kontrollrendszer kialakítását és működtetését, tekintettel arra, hogy a tulajdonosi joggyakorlónak ugyanolyan érdeke fűződik a belső kontrollrendszer alkalmazásához, mint a felügyelőbizottságnak.

A 17. §-hoz

A nemzeti minősített adat kezelésére vonatkozó engedély, továbbá a nemzeti minősített adat kezelésére szolgáló elektronikus rendszerek használatba vételére vonatkozó engedély megszerzéséhez és a nemzeti minősített adat védelmére vonatkozó fizikai és elektronikusbiztonsági feltételek megteremtése érdekében a javaslat hosszabb felkészülési időt biztosít a jogalkalmazóknak.

A 18. §-hoz

A módosítás a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) törvényességi felügyeleti eljárásaival kapcsolatos szabályai és az Áht. szabályszerűségi, pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó rendelkezései közötti összhangot teremti meg azáltal, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalok számára lehetővé teszi a helyi önkormányzat gazdálkodását érintő vizsgálat lefolytatásának az Állami Számvevőszéknél történő kezdeményezése mellett – időben azt megelőzően – a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) ellenőrzésének a kezdeményezését.

A 19. §-hoz

A módosítás az államháztartási jogszabályok és az Mötv. közötti összhangot teremti meg azáltal, hogy az Mötv. 120. § (1) bekezdés a) pontjából is elhagyja a pénzügyi bizottság által véleményezett dokumentumok köréből a költségvetés végrehajtásáról szóló féléves beszámolót, tekintettel arra, hogy a hatályos államháztartási szabályok nem írják elő a féléves beszámoló készítésének a kötelezettségét.

A 20. §-hoz

Az Áht. módosításával a központi költségvetés XLIII. Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet „Állami örökléssel kapcsolatos kiadások elszámolása” előirányzata tekintetében lehetővé válik, hogy a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. által benyújtott hivatalos, számviteli dokumentumokon alapuló elszámolások összegével a fejezetet irányító szerv ezen előirányzatot módosíthatja.

A javaslat pontosítja továbbá azon egyéb vagyongazdálkodókra vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket megillet az a lehetőség, hogy számukra a tárgyévben pozitív irányú előirányzat módosításra, új előirányzat létrehozatalára kerüljön sor az általuk értékesített állami vagyon értékesítési bevételei erejéig. A bevétel lehetséges felhasználási céljai is kiegészítésre, pontosításra kerülnek a NISZ Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. által vagyongazdálkodott informatikai eszközökhöz igazodóan.

A 21. §-hoz

A javaslat a Beruházási Alapból finanszírozott beruházások esetében lehetővé teszi, hogy a lebonyolító szerv a fejezetet irányító szerv nevében és megbízásából költségvetési éven túli évre vagy évekre kötelezettséget vállaljon.

A 22. §-hoz és a 23. §-hoz

Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tapasztalatai alapján indokolt a kulcs gazdálkodási jogköröket gyakorlók felelősségét egyértelművé tenni. A cél a szervezeti felelősség egyértelműsítése a közpénzekkel való gazdálkodás vonatkozásában.

A 24. §-hoz

A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy költségvetési felügyelőt olyan gazdasági társasághoz is ki lehessen rendelni, ami az állam legalább többségi tulajdonában álló gazdasági társaság kizárólagos tulajdonában áll. Ezen gazdasági társaságok bár önálló jogi személynek minősülnek, szervezetük és gazdálkodásuk mégis nagymértékben függ attól a gazdasági társaságtól, aminek tulajdonában a gazdasági társaság egyébként áll, ezért indokolt megteremteni annak lehetőségét, hogy az ilyen gazdasági társaságokhoz is költségvetési felügyelőt lehessen kirendelni.

A 25. §-hoz

A módosítás alapján a Kincstár a foglalkoztatót bírsággal szankcionálhatja, ha az az illetményszámfejtő programban késedelmes vagy nem megfelelő adatrögzítést hajt végre. A módosítást az indokolja, hogy azon szervezetek egy része, amelyeknek a Kincstár végzi a számfejtést, jelentős késéssel rögzítenek adatokat az illetményszámfejtő rendszerben, ami akadályozza, hogy a Kincstár az általa számfejtett biztosított jogviszonyok fennállásáról pontos és naprakész információval rendelkezzen. A javaslat rögzíti továbbá, hogy bírságfizetési kötelezettséget csak abban az esetben állapíthat meg a Kincstár, ha a valótlan, késedelmes adatszolgáltatásra a kötelezett önhibájából kerül sor.

A 26. §-hoz

A javaslat a bírósági eljárásra vonatkozó hatásköri szabály beiktatásával egyértelművé teszi a támogatói okirattal, támogatási szerződéssel létrejövő támogatási jogviszony létesítésére irányuló eljárás eljárásjogi megítélését, illetve azt, hogy a támogató ezen időszakban hozott (pl. pályázati kérelmet) elutasító, nem formalizált döntését polgári bíróság, polgári peres eljárásban jogosult a felek jogvitája tekintetében eldönteni. A módosítással egyértelművé válik – a támogatási jogviszony vegyes jogági jellegére is tekintettel –, hogy a támogatási jogviszony létrejöttét megelőző jognyilatkozatok, eljárások vonatkozásában a jogvita – a közigazgatási hatósági határozattal, hatósági szerződéssel létesülő támogatási jogviszonyokkal kapcsolatos eljárásokkal ellentétben – nem tartozik a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény hatálya alá.

A 27. §-hoz

A módosítás törvényi szintre emeli a jelenleg kormányrendeleti szintű, a támogatások felhasználására vonatkozó felhasználási szabályt, ami szerint a helyi önkormányzat kedvezményezett költségvetési támogatásból származó átmenetileg szabad pénzeszközt állampapír vásárlásával hasznosíthatja és az így elért hozamot, kamatbevételt kizárólag a támogatott tevékenységgel kapcsolatos kiadásokra használhatja fel. A módosítás által azonos jogforrási szinten (törvényben) kerülnek megfogalmazásra a támogatások felhasználásának garanciális szabályai.

A módosítás emellett lehetővé teszi azt is, hogy a helyi és országos nemzetiségi önkormányzat is állampapír vásárlásával hasznosítsa a fejlesztési, beruházási céllal nyújtott költségvetési támogatásból származó átmenetileg szabad pénzeszközeit a helyi önkormányzatokhoz hasonló módon.

A 28. §-hoz

A javaslat az Áht. és a közigazgatási szabályszerűségek szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvénnyel (Szankciótv.) közötti összhang megteremtésére irányul, tekintettel arra, hogy a belső ellenőri tevékenységtől való eltiltás eltérő

szabályait a Szankciótv. alapján csak törvény vagy felhatalmazásán alapuló kormányrendelet rögzítheti, pontosítani szükséges az Áht. ezen rendelkezését.

A 29. §-hoz

A módosítás megteremti a jogszabályi lehetőségét annak, hogy a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok erre irányú saját döntésük esetén pénzforgalmi számláikat a Kincstárnál vezethessék. A rendelkezés kiterjed arra is, hogy ha a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány közfeladataként felsőoktatási tevékenységet is ellát, akkor – az alapítvány szintén ilyen irányú megbízása alapján – a kincstári számlavezetés az alapítvány által fenntartott felsőoktatási intézmény pénzforgalmi számlavezetésére is kiterjedjen.

A módosítás biztosítja továbbá, hogy a Nemzeti Eszközkezelő Program szerinti Lebonyolítói minőségétől függetlenül a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MVH) rendelkezzen kincstári számlával.

A 30. §-hoz

A javaslat a fejezeti kezelésű előirányzatok, az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaival összefüggésben az MVH szerepének és eljárásának rögzítését célozza. Külön pontosításra kerül továbbá, hogy e tárgyban követelések fejében nem kizárólag üzletrész és vagyon kerülhet értékesítési, hasznosítási céllal az MVH-hoz, hanem vagyonhoz nem kapcsolódó követelések (pl.: bankszámla-követelés) is, amelyek kezelése és érvényesítése szintén az MVH feladata.

A 31. §-hoz és a 33. §-hoz

A javaslat törvényi szintű felhatalmazást ad arra, hogy a Kormány meghatározott adatszolgáltatásra hívhatja fel a kincstárnál vezetett fizetési számlával rendelkező helyi önkormányzatot, helyi nemzetiségi önkormányzatot, társulást, térségi fejlesztési tanácsot a számlaállományára vonatkozó adatszolgáltatás teljesítése érdekében. Az adatszolgáltatás célja az, hogy az e körben kincstári számlát vezető helyi önkormányzatok, helyi nemzetiségi önkormányzatok, társulások, térségi fejlesztési tanácsok Kincstári Egységes Számlán (a továbbiakban: KESZ) tartott betétszámlák várható felhasználásáról, valamint a felhasználás nettó finanszírozási igényt érintő hatásáról az államháztartásért felelős miniszter pontos és naprakész információkkal rendelkezzen. A szabályozás a Kincstár KGR-K11 rendszerén keresztül, elektronikus úton valósul meg.

A módosítás emellett a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében az államháztartás információs rendszerében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó szabályokat egészíti ki két olyan, jelenleg is fennálló adatszolgáltatási kötelezettséggel, amik a javasolt rendelkezés megalkotásáig nem az Áht.-ban, hanem a központi költségvetésről szóló törvényben kerültek szabályozásra. A javaslat szerint a különleges gazdasági övezet fekvése szerinti megye megyei önkormányzatának a helyi adók összegéből önkormányzatoknak támogatással juttatott forrással, valamint a települési önkormányzatnak az iparüzési adóerő-képességet meghatározó iparüzési adóalap összegére vonatkozó adatokkal kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségeit az államháztartás információs rendszerében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó szabályok között kerülnek megállapításra.

A fentiekén túl a § jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

A 32. §-hoz

A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy a központi költségvetésből vissza nem térítendő állami támogatásként, a rozsdaovezeti akcióterületek fejlesztésének elősegítése érdekében nyújtott adó-visszatérítési támogatásra a Kormány a költségvetési támogatások nyújtására vonatkozó, államháztartásra vonatkozó általános szabályoktól eltérő szabályokat is megállapíthasson.

Az Áht. alapján az államháztartásért felelős miniszter teszi közzé a kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetek felsorolását. A tapasztalatok azt mutatják, hogy több esetben a kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezet nem rendelkezett információval arról, hogy kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetnek minősült, ezért nem tett eleget az ezen jogállásból fakadó többletkötelezettségeknek. Ugyanakkor az említett többletkötelezettség kizárólag a költségvetési tervezés és végrehajtás során adatszolgáltatásra kötelezett szervezetek esetében áll fenn, ezért az adminisztráció szükségtelen megnövekedésének elkerülése érdekében csak a kormányrendelet

alapján adatszolgáltatásra kötelezett szervezetet és a felette tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetet szükséges értesíteni a besorolás tényéről. Erre tekintettel a javaslat rögzíti az érintett szervezetek felé történő tájékoztatási kötelezettséget is.

A 34. §-hoz

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a jogalkotási jogkörrel nem rendelkező fejezetet irányító szerv vezetője az általa kezelt előirányzatok felhasználási szabályait meghatározó normatív utasításban is kijelölhet kezelő szervet vagy kezelő szervezetet.

A javaslat az Áht. és a központi költségvetés címrendje közötti összhangot teremti meg azáltal, hogy a Gazdaságvédelmi Alapra vonatkozó szövegrészeket Gazdaság-újraindítási Alapra módosítja.

A javaslat a központi alrendszerbe tartozó költségvetési szerv által ellenérték nélkül vállalható kötelezettségek, valamint teljesíthető kifizetések tilalma alóli kivételszabályt egészíti ki annak érdekében, hogy tanulók, hallgatók ösztöndíj támogatásban részesülhessenek, foglalkoztatási jogviszony létesítésére irányuló kötelezettség vállalása ellenében.

A módosítás egyértelműsíti azt, hogy a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal az eljárása során eljárási bírság kiszabására jogosult, ha az ellenőrzött szerv, szervezet vagy más személy, szervezet vezetője, alkalmazottja az együttműködési, illetve jogszabályban meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségét megszegi.

A módosítás felhatalmazást ad arra, hogy a Kormány rendeletben állapíthassa meg az alapítványok belső kontrollrendszerére vonatkozó szabályokat, valamint azon bírságkiszabás részletszabályait, ami szerint a Kincstár a foglalkoztatott bírsággal szankcionálhatja, ha az az illetményszámfejtő programban késedelmes vagy nem megfelelő adatrögzítést hajt végre.

A szakképzési hozzájárulás megszüntetésére tekintettel a javaslat megteremti a jogszabályok közötti koherenciát.

A § a továbbiakban szövegpontosításokat tartalmaz.

A 35. §-hoz

A javaslat hatályon kívül helyezi az Áht. azon rendelkezését, ami szerint a helyi önkormányzat az éves költségvetési beszámolójában a költségvetési évben folyósított támogatások felhasználásával kapcsolatos önellenőrzést kezdeményezhet. A rendelkezés hatályon kívül helyezését egyrészt az indokolja, hogy az önellenőrzés lehetőségével az önkormányzatok igen kis száma él csak. Másrészt az önellenőrzés időszaka átfedésben van az Áht. 59. §-a szerinti felülvizsgálattal, ami a felülvizsgálat lefolytatását nehezíti, illetve a helyi önkormányzatok jellemzően a felülvizsgálat keretében érvényesítik támogatás elszámolás javítását.

A § továbbá jogtechnikai és szövegpontosítást tartalmaz.

A 36. §-hoz, a 37. §-hoz, az 51. §-hoz, az 52. §-hoz, az 54. §-hoz, az 57. §-hoz és az 58. §-hoz

A javaslat a központosított illetményszámfejtés körébe tartozó szervezetekben foglalkoztatottakra vonatkozó foglalkoztatási jogviszonyokat szabályozó törvényeket pontosítja annak érdekében, hogy a munkáltató kizárólag a forint számlára utalása esetén viselje az utalás költségét, és csak ekkor vonatkozzon rá a tárgyhónap ötödik napjáig történő kifizetés szabálya.

A külföldi számlaszámra utalás indokolt lehet abban az esetben, ha az érintett a munkáját ott végzi, vagy oda rendelik ki (pl. tartós külszolgálat, kirendelés), de belföldön dolgozó esetén az indokoltsága megkérdőjelezhető. A munkáltatótól indokolatlan elvárni, hogy ő viselje az adott havi utalás jelentős többletköltségét, ráadásul ilyen esetben is vonatkozik rá a tárgyhónapot követő ötödik napi fizetési határidő, aminek több napos utalási idővel nem tud megfelelni.

A 38. §-hoz és a 39. §-hoz

A javaslat a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításával a korábbi járulékfizetési rendszert állítja vissza oly módon, hogy a hulladéklerakási járulékot a hulladékgazdálkodási hatóság fizetési számlája helyett az e célra vezetett központi költségvetési fizetési számlára kell megfizetni.

A 40. §-hoz

A javaslat a jogalkalmazás elősegítése érdekében két évvel hosszabbítja meg azt a határidőt, amely alatt az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonsági feltételeinek történő megfelelést biztosítani szükséges.

A 41. §-hoz és a 42. §-hoz

A §-ok a szociális temetés jogintézményének hatálybalépési időpontjával kapcsolatos jogtechnikai pontosításokat tartalmaznak.

A 43–50. §-hoz

A §-ok a Nemzeti Laboratóriumok Programot (a továbbiakban: program) érintően a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: KFI törvény) módosítására tesz javaslatot.

A 2020. évben elindított program egy többéves, nemzetközi szintű kutatási eredmények elérését is célzó kiemelt kormányzati program. A Nemzeti Laboratóriumok finanszírozására a 2020. és a 2021. évben a Nemzeti Laboratóriumok fejezeti kezelésű előirányzat biztosított forrást. A fejezeti kezelésű forrás éves rendelkezésre állása miatt a támogatói döntéshozatal, így a Nemzeti Laboratóriumok tevékenységének finanszírozása éves szakaszokban valósul meg. Emiatt nem biztosított a Nemzeti Laboratóriumok folyamatos működése, a forrásátadás késedelme a kutatások eredményességét veszélyeztetheti. A fejezeti kezelésű előirányzatokkal szemben a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap (a továbbiakban: NKFI Alap) tekintetében legfeljebb 5 évre vállalható kötelezettség, ezáltal a Nemzeti Laboratóriumok működésének folyamatosságát jelentősen támogatja a Nemzeti Laboratóriumok finanszírozási forrásának NKFI Alapba történő átvezetése, amellyel az adminisztrációs terhek is lényegesen csökkennének.

A fenti célok érdekében a módosítás bevezeti a Nemzeti Laboratórium fogalmát, amelyet a Nemzeti Laboratóriumok felügyelő testülete fogalmazott meg. Továbbá megfogalmazásra kerül a Nemzeti Laboratórium támogatásának kormányzati feladata, illetve a program értékelési rendszere, ezáltal illetve a Nemzeti Laboratóriumok támogatását KFI törvény által meghatározott rendszerbe.

A Nemzeti Laboratóriumok támogatása a kutatás-fejlesztési és az innovációs támogatások vegyes rendszere, így sem a Kutatási, sem az Innovációs Alaprész nem alkalmas arra, hogy valamennyi nemzeti laboratórium a KFI törvényben az adott alaprészre meghatározott támogatási célok szerint részesüljön támogatásban. Szükséges egy új, önálló alaprész kialakítása, amely a Nemzeti Laboratóriumok rendszerét teljes mértékben lefedi és egységesen szabályozza a támogatási célokat és a támogatás nyújtásának alapvető szabályait, ezáltal átlátható módon biztosítható valamennyi nemzeti laboratórium támogatása. A módosítás illeszkedik a KFI törvény Kutatási és Innovációs Alaprészére vonatkozó szabályozási megoldásokhoz.

A támogatás felhasználásáról, illetve a kutatómunka előrehaladásáról történő éves beszámolási kötelezettség a többéves kutatási tevékenységek esetén sokszor nem illeszkedik a projekt, a kutatómunka tényleges alakulásához, előrehaladásához. Az ilyen projektek esetén a „félkész” állapotban történő beszámolók indokolatlan adminisztratív terhet jelentenek a kedvezményezetteknek és a támogató számára sem adnak helyes képet a kutatómunka állásáról, a projekt keretében vállalt előrehaladás megfelelő üteméről. Mindezek alapján indokolt a beszámoltatási rend előírására vonatkozó szabályozás módosítása, amelyet az adott felhívás céljához igazítottan, differenciáltan javasolt meghatározni, a pályázati felhívás előírása szerint.

A fentiekén túlmenően a javaslat technikai jellegű módosításokat fogalmaz meg, amelyek a Nemzeti Laboratóriumok Alaprész, mint új alaprész KFI törvénybe történő illesztése miatt szükségesek, az egyes alaprészekre vonatkozó szabályozások következetes elhatárolása érdekében.

Az 53. §-hoz

A javaslat a választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény módosításával a koncessziós eljárásokkal, koncessziós szerződésekkel összefüggő jogvitákat a Koncessziós Állandó Választottbíróság, illetve az eljárási szabályzatuk szerint megalkotott választottbíró tanács hatáskörébe utalja.

Az 55. §-hoz és az 56. §-hoz

A javaslat alapján a tanulmányaikat a közigazgatási mesterképzésen 2014 előtt megkezdő és az oklevelükben okleveles közigazgatási menedzser szakképzettséget szerzettek megfelelhetnek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvényben (a továbbiakban: Kit.) foglalt vezetői kritériumoknak, azonban a tanulmányaikat 2014 után megkezdett és eltérő szakképzettséget szerzők nem. A Kit. szakmai felsővezetőkre vonatkozó szabályai sorában az új szakképzettség már szerepel, azonban a szakmai vezetők szabályai közé is be kell ezt illeszteni.

Az 59–62. §-hoz és az 1. melléklethez

A Felső-Szabolcsi Kórház fenntartóváltásáról szóló 1216/2021. (IV. 29.) Korm. határozat (a továbbiakban: Kormányhatározat) értelmében a kiskvárdai Felső-Szabolcsi Kórházat (a továbbiakban: Kórház) és az általa ellátott közfeladatokat a Magyarországi Sajtójogi Metropolitai Egyház (a továbbiakban: Görögkatolikus Metropólia) a veszi át.

A kormányhatározat 2. pontjában a Kormány felhívta az emberi erőforrások miniszterét, mint az alapítói jogok gyakorlóját, hogy az átadás végrehajtása érdekében intézkedjen a közfeladat-ellátáshoz szükséges vagyon ingyenes átadása előkészítéséről.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 13. § (3) bekezdése és az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 36. § (1) bekezdése alapján az állami vagyon tulajdonjogát ingyenesen átruházni csak törvény rendelkezése alapján lehet.

Az állami tulajdonú vagyon az 1. mellékletében felsorolt, jelenleg a Kórház vagyonkezelésében álló ingatlanokból, továbbá a szintén a Kórház vagyonkezelésében lévő, állami tulajdonú ingóságokból áll. A vagyonátadásnak a teljes állami vagyonra ki kell terjednie, ezért a törvényjavaslat az ingatlanokra és az ingóságokra is tartalmaz rendelkezéseket.

Az Országgyűlés rendelkezik arról, hogy a Görögkatolikus Metropólia a Kórház fenntartói jogának gyakorlása érdekében a Kórház vagyonkezelésében lévő ingatlanok tulajdonjogát ingyenes megszerezze, az ingatlanokat terhelő terhekkkel és kötelezettségekkel együtt.

Az ingyenes vagyonátadásra vonatkozó megállapodást a Görögkatolikus Metropóliával a tulajdonosi joggyakorló köti meg, az ingatlanok tekintetében a nyilvántartási értéken történő átvezetéssel.

A javaslat alapján az Országgyűlés rendelkezik arról is, hogy a Görögkatolikus Metropólia a Kórház fenntartói jogának gyakorlása érdekében a Kórház vagyonkezelésében lévő ingóságok tulajdonjogát is ingyenes megszerezze. Az ingó vagyonelemek számosságára tekintettel azok nem a törvényjavaslat mellékleteként kerülnek felsorolásra, hanem az átadó és az átvevő tételes jegyzőkönyvet vesz fel az átadásra kerülő ingó vagyonelemekről.

A Kórház vagyonkezelésében lévő ingatlanok és ingóságok tulajdonjogának átruházásával egyidejűleg rendelkezni kell a jelenleg hatályos vagyonkezelési szerződés megszüntetéséről is, illetve a Görögkatolikus Metropólia részére a használati jog biztosítja az egészségügyi ellátás folyamatosságát, mely csak a tulajdonjog rendezéséig áll fenn és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kerül.

A 63. §-hoz

A § a törvényjavaslat hatálybalépéséről rendelkezik.

A 64. §-hoz

A § a törvényjavaslat egyes rendelkezéseinek a sarkalatosságára utal.

A 65. §-hoz

Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény módosítása a 883/2013/EU, Euratom rendeletnek az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az Európai Csalás Elleni Hivatal vizsgálatai hatékonysága tekintetében történő módosításáról szóló 2020. december 23-i (EU, Euratom) 2020/2223 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek való megfelelést szolgálja.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az Országos Meteorológiai Szolgálatról és a meteorológiai tevékenységről szóló 353/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III.13.) IM rendelet 20. §-a alapján az Országos Meteorológiai Szolgálatról és a meteorológiai tevékenységről szóló kormányrendelet indokolásának a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában történő közzététele szükséges.

A nemzetgazdaság és a társadalom megbízható meteorológiai információval történő folyamatos ellátása felelősségteljes munkát ró a meteorológiai szolgáltatókra. Az élet- és a vagyonvédelem, a környezet védelme, a repülés biztonsága, a hon- és katasztrófavédelem, a várható klímaváltozásra való felkészülés pontos, megbízható és összehangolt munkát vár el a meteorológia tudományától.

A rendelet hatálybalépését megelőzően az Országos Meteorológiai Szolgálat jogállását, feladat- és hatáskörét az Országos Meteorológiai Szolgálatról szóló 277/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet tartalmazta, melyet még az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 88. § (1) bekezdésére hivatkozással alkotott meg Magyarország Kormánya.

A meteorológiai tevékenységet illetően jogrendszerünk része továbbá a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény, amely a repülésmeteorológiai kiszolgálást is érinti, valamint a repülésmeteorológiai szolgáltatás rendjéről szóló szabályzat kiadásáról szóló 17/1997. (VI. 25.) KTM-KHVM-HM együttes rendelet, de nincsenek megállapítva a meteorológiai tevékenység végzésének szabályai.

A szélsőséges időjárási és éghajlati eseményekkel szembeni fellépéshez elengedhetetlen a megbízható meteorológiai mérő- és megfigyelőhálózat létrehozása, fenntartása, fejlesztése, továbbá a mérésekből, megfigyelésekből származó adatok magas szintű technológiai eszközökkel történő tudományos feldolgozása, a légkör múlt-, jelen- és jövőbeni állapotára vonatkozó éghajlati és levegőminőségi elemzések, időjárási és klíma-előrejelzések készítése.

A szabályozás célja az Országos Meteorológiai Szolgálat feladat- és hatáskörére vonatkozó szabályok, továbbá a gazdálkodását és adatszolgáltatási kötelezettségét érintő előírások – az elmúlt közel tizenöt év tapasztalatai, továbbá európai uniós előírások figyelembevételével történő – megújítása, és ennek alapján egy új kormányrendelet megalkotása.

A szabályozás célja továbbá a meteorológiai tevékenységnek az egységes, jogszabályi szintű szabályozása, a léginnavigációs szolgáltatóknak az egységes európai égbolt keretében történő ellátásáról szóló, 2004. március 10-i 550/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek való megfeleltetése, valamint a nyílt meteorológiai adatpolitika bevezetését lehetővé tevő szabályozási környezet kialakítása.

Magyarország területén a repülésmeteorológiai tevékenységet érintő hatósági felügyeletet – a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 9. § (4) bekezdés 69. pontja alapján – a légiközlekedési hatóság látja el. A Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérén és légterében a repülésmeteorológiai feladatokat a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 61/A. § (3) bekezdés n) pontja alapján a HungaroControl Magyar Légiforgalmi Szolgálat Zártkörűen Működő Részvénytársaság látja el az Országos Meteorológiai Szolgálat meteorológiai infrastruktúrájához, hiteles meteorológiai adataihoz és hivatalos meteorológiai információihoz történő, együttműködési megállapodásban rögzített hozzáférés biztosításával. A HungaroControl és az Országos Meteorológiai Szolgálat közös célja országos szinten egyetlen szolgáltató kijelölése a repülésmeteorológiai szolgáltatás nyújtására. Ennek megvalósítása érdekében 2022. január 1-jétől az Országos Meteorológiai Szolgálat a HungaroControl minden repülésmeteorológiai tevékenységét és az ehhez kapcsolódó összes olyan humán és tárgyi erőforrását, illetve jogát és kötelezettségét átveszi, amely a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér működéséhez, valamint a magyar légtérben a légiforgalmi szolgáltatások biztosításához szükséges.

Végső előterjesztői indokolás**az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló 23/1991. (II. 9.) Korm. rendelet módosításáról szóló 357/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez**

Kiemelt kormányzati cél azon személyek foglalkoztatásának bővítése, akik egészségkárosodásuk miatt korlátozottan tudnak munkát vállalni. A bányászok egészségkárosodási járadéka melletti kereseti korlát eltörlése segíti a bányászati dolgozók foglalkoztatását, és csökkenti az ügyfelekre, munkáltatókra háruló adminisztratív terheket.

2013. január 1-jétől a Korm. rendelet módosítása lehetőséget teremtett arra, hogy a 2011. december 31-én rokkantsági, illetve baleseti rokkantsági nyugdíjban, ezt követően megváltozott munkaképességű személyek ellátásaiban részesülő, bányászati tevékenységet folytató személyek kérhessék a számukra kedvezőbb összegű bányászok egészségkárosodási járadékára való jogosultság megállapítását. A Korm. rendelet 5/K. §-a értelmében a járadékra jogosult tizenöt napon belül köteles értesíteni a kormányhivatalt arról, ha keresőtevékenységet folytat. A bányászok egészségkárosodási járadékának a keresőtevékenységgel összefüggő szüneteltetésére a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 11. § (1), (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Ennek megfelelően, ha az érintett személy a tárgyévben biztosítással járó jogviszonyban áll, és az általa fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja meghaladja a tárgyév első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összegének tizennyolcszorosát (éves keretösszeg), az éves keretösszeg elérését követő hónap első napjától az adott tárgyév december 31-éig, de legfeljebb az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig az ellátás folyósítását szüneteltetni kell. Ha a fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja az éves keretösszeget a tárgyév decemberében haladja meg, a folyósítás szüneteltetésére nem kerül sor, de a tárgyév december havi ellátást vissza kell fizetni.

2021. január 1-jétől a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosításával hatályukat veszítették az ellátás melletti kereseti korlátra vonatkozó rendelkezések. Ezzel mind a rokkantsági, mind a rehabilitációs ellátás folyósítása mellett, kereseti korlát nélkül végezhető keresőtevékenység.

A hasonló élethelyzetre tekintettel indokolatlan fenntartani a különbséget a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai és a bányászok egészségkárosodási járadéka között. Az új szabályozás alapján az ellátás megállapításához továbbra is fennáll az a jogosultsági feltétel, amely szerint keresőtevékenységet nem lehet végezni, azonban az ellátás folyósítása alatt keresőtevékenység korlátlanul végezhető, az abból származó jövedelemre tekintet nélkül. Az ellátás folyósítása nem kerül szüneteltetésre, illetve megszüntetésre a keresőtevékenységből származó jövedelem miatt.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a tervezet indokolása a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Végső előterjesztői indokolás**a Hortobágyi Deportálások Emlékhelye beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 359/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez**

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre.

A Kormány a Hortobágyi Deportálások Emlékhelye beruházás előkészítésével összefüggő kormányzati intézkedésekről szóló 1239/2019. (IV. 30.) Korm. határozatban [a továbbiakban: 1239/2019. (IV. 30.) Korm. határozatban] egyetértett azzal, hogy a kommunista diktatúra áldozatai ellen elkövetett törvénytelenések

kiemelt helyszínén, a hortobágyi zárt táborok egykori területén a méltó megemlékezés, a közös nemzeti emlékezetpolitika formálása és a jövő nemzedék oktatása-nevelése céljával látogatóközpont, továbbá egy interaktív és a modern technológiát felhasználó kiállítás (a továbbiakban: beruházás) létesüljön a 2023. év végéig.

A beruházás mielőbbi megvalósítása érdekében a Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági eljárások ügyintézési határidejének rövidítése, valamint a kivitelezés felgyorsítása érdekében – összhangban az 1239/2019. (IV. 30.) Korm. határozatban deklarált kormányzati szándékkal – a kormányrendelet 1. §-ában meghatározott közigazgatási hatósági ügyeket nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja.

Végső előterjesztői indokolás

a Recski Nemzeti Emlékpark fejlesztését célzó beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 360/2021. (VI. 24.) Korm. rendelethez

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre.

A Kormány a Recski Nemzeti Emlékpark fejlesztésével összefüggő kormányzati intézkedésekről szóló 1240/2019. (IV. 30.) Korm. határozatban [a továbbiakban: 1240/2019. (IV. 30.) Korm. határozat] egyetértett azzal, hogy a kommunista diktatúra áldozatai ellen elkövetett törvénytelen ségek kiemelt helyszínén, a Recski Kényszermunkatábor egykori területén található történelmi emlékhelyen a méltó megemlékezés, a közös nemzeti emlékezetpolitika formálása és a jövő nemzedék oktatásának-nevelésének céljával látogatóközpont, továbbá egy interaktív és a modern technológiát felhasználó kiállítás (a továbbiakban: beruházás) létesüljön a 2023. év végéig.

A beruházás mielőbbi megvalósítása érdekében a Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján a beruházással összefüggő közigazgatási hatósági eljárások ügyintézési határidejének rövidítése, valamint a kivitelezés felgyorsítása érdekében – összhangban az 1240/2019. (IV. 30.) Korm. határozatban deklarált kormányzati szándékkal – a kormányrendelet 1. §-ában meghatározott közigazgatási hatósági ügyeket nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja.

A Recski Nemzeti Emlékpark fejlesztéséhez, az egykori kényszermunkatábor részleges rekonstrukciójához a beruházással érintett ingatlanokon épületek elhelyezése szükséges, továbbá biztosítani kell a Recski Nemzeti Emlékpark megközelítését szolgáló út és parkoló létesítésének feltételeit is. A kormányrendelet helyi építési szabályoktól eltérő sajátos beépítési szabályai a természeti értékek figyelembe vétele mellett biztosítják a megvalósításhoz szükséges jogi keretet. A tervezett létesítmény épületmagasságának megállapításakor ugyanis a környező fák lombkoronasíntje volt a viszonyítási alap, annak érdekében, hogy a leendő – a kormányzati szándék szerint emblematisztikus – látogatóközpont illeszkedjen a környezetbe.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.